

บทที่ 3

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ตอนที่ 1 การวิเคราะห์ข้อมูลจากแบบสอบถามของอาจารย์ โดยลดังนี้

I รายละเอียดเกี่ยวกับอาจารย์

ตารางที่ 1 รายละเอียดเกี่ยวกับอาจารย์ เรื่อง เพศ อายุ สถานะ ระดับการศึกษา และ การเลือกเรียนภาษาอังกฤษระหว่างศึกษา

	จำนวน
1. เพศ	
ชาย	2
หญิง	8
รวม	10
2. อายุ	
ต่ำกว่า 25 ปี	3
26 - 30 ปี	3
31 - 35 ปี	-
36 - 40 ปี	3
สูงกว่า 40 ปี	1
รวม	10
3. สถานะ	
ข้าราชการ	5
อาสาสมัครชาวอเมริกัน	4
อาสาสมัครชาวแคนาดา	1
รวม	10

		จำนวน
4. ระดับการศึกษา		
ระดับปริญญาตรี	4	
สูงกว่าระดับปริญญาตรี	3	
ระดับปริญญาโท	3	
รวม	10	
5. การเลือกเรียนภาษาอังกฤษ		
ในระหว่างศึกษา		
เลือกเรียนภาษาอังกฤษ-		(เป็นข้าราชการ 3 คน
เป็นวิชาเอก	5	และอาสาสมัคร 2 คน)
เลือกเรียนภาษาอังกฤษ-		(เป็นข้าราชการ 2 คน
เป็นวิชาโท	3	และอาสาสมัคร 1 คน)
ไม่ได้เลือกเรียนภาษาอังกฤษ-		
เป็นวิชาเอกหรือวิชาโท	2	เป็นอาสาสมัครทั้ง 2 คน
รวม	10	

จากตารางที่ 1 จะเห็นได้ว่า สี่ในห้า ของอาจารย์ที่สอนเขียนภาษาอังกฤษในวิทยาลัยครู เป็นหญิง
มีอาจารย์เพียงคนเดียวที่อายุเกิน 40 ปี นอกนั้นมีอาจารย์อายุต่ำกว่า 25 ปี
ระหว่าง 26-30 ปี และระหว่าง 36-40 ปี จำนวนช่วงละเท่า ๆ กัน
ครึ่งหนึ่งของอาจารย์ทั้งหมดเป็นข้าราชการ อีกครึ่งหนึ่งเป็นอาสาสมัครชาวอเมริกัน
และ คานาดา

อาจารย์เกือบครึ่งหนึ่งได้รับการศึกษาระดับปริญญาตรี นอกนั้นได้รับการศึกษาระดับ
สูงกว่าปริญญาตรี เป็นจำนวนเท่ากับที่ได้รับการศึกษาระดับปริญญาโท

สำหรับการเลือกเรียนภาษาอังกฤษระหว่างศึกษา มีอาจารย์ทั้งข้าราชการและ
 อาสาสมัครเพียงครึ่งเดียวที่เลือกเรียนเป็นวิชาเอก หนึ่งในห้าของอาจารย์ไม่ได้เลือก
 เรียนภาษาอังกฤษเป็นทั้งวิชาเอกและวิชาโท อาจารย์จำนวนดังกล่าวเป็นอาสาสมัครทั้งสิ้น
 ที่เหลือออกนั้นซึ่งมีทั้งข้าราชการ และ อาสาสมัคร เลือกเรียนภาษาอังกฤษเป็นวิชาโท

ตารางที่ 2 ระยะเวลาในการสอนภาษาอังกฤษ และ การสอนเขียนภาษา
 อังกฤษในระดับวิทยาลัยครู

ระยะเวลา	การสอนภาษาอังกฤษ	การสอนเขียนภาษาอังกฤษ
	จำนวน	จำนวน
น้อยกว่า 1 ปี	1	4
1 - 5 ปี	5	6
6 - 10 ปี	-	-
11- 15 ปี	2	-
มากกว่า 15 ปี	2	-
รวม	10	10

จากตารางที่ 2 ซึ่งแสดงประสบการณ์ในการสอนภาษาอังกฤษ และสอนเขียนภาษา
 อังกฤษในระดับวิทยาลัยครู จะเห็นได้ว่า ครึ่งหนึ่งของอาจารย์ทั้งหมดมีประสบการณ์ในการ
 สอนภาษาอังกฤษระหว่าง 1-5 ปี และมีเพียงคนเดียวที่มีประสบการณ์ในการสอนภาษา
 อังกฤษน้อยกว่า 1 ปี ที่เหลือนั้นมีประสบการณ์สอนระหว่าง 11-15 ปี และมากกว่า 15 ปี
 เป็นจำนวนเท่า ๆ กัน

สำหรับประสบการณ์ในการสอนเขียนภาษาอังกฤษในระดับวิทยาลัยครูนั้น มี
 อาจารย์ประมาณ สามในห้า ที่ทำการสอนเขียนภาษาอังกฤษระหว่าง 1-5 ปี ที่เหลือมี
 ประสบการณ์ในการสอนเขียนภาษาอังกฤษน้อยกว่า 1 ปี

ตารางที่ 3 การเข้าร่วมอบรมหรือสัมมนาเกี่ยวกับการสอนภาษาอังกฤษ

จำนวนครั้ง	อบรม	สัมมนา
	จำนวน	จำนวน
เคยรวม 1 ครั้ง	3	3
เคยรวม 2 ครั้ง	1	2
เคยรวม 3 ครั้ง	1	-
เคยรวม 4 ครั้ง	1	-
ไม่เคยรวมเลย	2	2

จากตารางที่ 3 จะเห็นว่าสามในห้าของอาจารย์ เข้าร่วมการอบรมเกี่ยวกับการสอนภาษาอังกฤษระหว่าง 4-1 ครั้ง แต่ส่วนใหญ่เคยรวมอบรม 1 ครั้ง และอาจารย์จำนวน 4 ครั้งหนึ่งเคยเข้าร่วมสัมมนาเกี่ยวกับการสอนภาษาอังกฤษระหว่าง 2-1 ครั้ง ซึ่งจำนวนผู้เข้าร่วมสัมมนา 1 ครั้ง มีจำนวนมากกว่า 2 ครั้ง 1 คน ในขณะที่หนึ่งในห้าของอาจารย์ทั้งหมดไม่เคยได้รวมการอบรม และสัมมนาเลย

ตารางที่ 4 จำนวนชั่วโมงก่อนสัปดาห์ที่ทำการสอนภาษาอังกฤษ และจำนวน
ชั่วโมงเฉพาะที่ทำการสอนเขียนภาษาอังกฤษ

	จำนวน
จำนวนชั่วโมงที่ทำการสอนภาษาอังกฤษใน 1 สัปดาห์	
น้อยกว่า 10	-
10 - 15	9
16 - 20	1
มากกว่า 20	-
รวม	10
จำนวนชั่วโมงที่ทำการสอนเขียนภาษาอังกฤษ	
4	7
8	-
12	3
16	-
20	-
รวม	10

ตารางที่ 4 แสดงให้เห็นว่า อาจารย์เกือบทั้งหมด มีจำนวนชั่วโมงสอนภาษาอังกฤษสัปดาห์ละ ระหว่าง 10-15 ชั่วโมง อาจารย์ที่เหลือเพียงคนเดียวมีจำนวนชั่วโมงสอนสัปดาห์ละ 16-20 ชั่วโมง

สำหรับจำนวนชั่วโมงเฉพาะที่อาจารย์สอนเขียนภาษาอังกฤษนั้นประมาณสองในสามสอนสัปดาห์ละ 4 ชั่วโมง นอกนั้นสอนสัปดาห์ละ 12 ชั่วโมง

ตารางที่ 5 แหล่งเพิ่มพูนความรู้ทางภาษาอังกฤษ*

	จำนวน
โปรแกรมจากวิทยุ และ โทรทัศน์	3
สถาบันทางภาษา	1
วารสาร	7
นิตยสาร	7
เครื่องบันทึกเสียง	2
ภาพยนตร์	5
อื่น ๆ	-
รวม	25

จากตารางที่ 5 จะเห็นได้ว่า ประมาณสามในห้าของอาจารย์ใช้วารสารและนิตยสารเป็นเครื่องเพิ่มพูนความรู้ทางภาษาอังกฤษ ในขณะที่ครึ่งหนึ่งใช้ภาพยนตร์ อีกหนึ่งในสามใช้โปรแกรมจากวิทยุหรือโทรทัศน์ และเพียงหนึ่งในห้าใช้เครื่องบันทึกเสียงเป็นส่วนหนึ่งในการเพิ่มพูนความรู้ทางภาษาอังกฤษ

หมายเหตุ: ตั้งแก่ตารางที่ 5 เป็นต้นไป ถ้าตารางใดมีเครื่องหมายดอกจัน (*) แสดงว่า ผู้ตอบเลือกได้มากกว่า 1 คำตอบ

ตารางที่ 6 หนังสืออ้างอิงที่ใช้เกี่ยวกับการสอนภาษาอังกฤษเป็นภาษา
ต่างประเทศ*

	จำนวน
1. Allen, Harold B. <u>Teaching English as a Second Language</u>	2
2. Fries, Charles C. <u>Teaching and Learning English as a Foreign Language</u>	4
3. Lado, Robert. <u>Language Teaching: A Scientific Approach</u>	7
4. Mackey, William Francis. <u>Language Teaching Analysis</u>	1
5. Stevick, Earl W. <u>Helping People Learn English</u>	2
6. Stevick, Earl W. <u>A Workbook in Language Teaching With Special Reference to English as a Foreign Language</u>	1
รวม	17

จากตารางที่ 6 แสดงว่า กว่าสามในห้าของอาจารย์ทั้งหมดใช้ Lado: Language Teaching: A Scientific Approach ในขณะที่สองในห้าใช้ Fries: Teaching and Learning English as a Foreign Language และหนึ่งในห้าใช้ Allen: Teaching English as a Second Language หรือ Stevick: Helping People Learn English นอกนั้นใช้ Stevick: Language Teaching With Special Reference to English as a Foreign Language และ Mackey: Language Teaching Analysis อย่างละ 1 คนเป็นหนังสืออ้างอิงเกี่ยวกับการสอนเขียนภาษาอังกฤษเป็นภาษาต่างประเทศ

ตารางที่ 7 หนังสืออ้างอิงเกี่ยวกับการสอนเขียนภาษาอังกฤษ*

	จำนวน
1. Artmann, Petch. <u>Udorn Materials</u>	1
2 Berg, Peggy. <u>Writing Workbook</u>	1
3 Carr, Sandra E., and others. <u>Basic Writing Review</u>	4
4 Etherton, A.R.B. <u>Mastering Modern English</u>	1
5 Heaton, J.B. <u>Composition Through Pictures</u>	2
6 Hill, L.A. <u>First Book in Précis and Composition</u>	1
7 Hill, L.A. <u>Further Comprehension and Composition for Overseas Students</u>	1
8 Spencer, D.H. <u>Guided Composition Exercises</u>	4
รวม	15

จากตารางข้างบน แสดงว่า สองในห้าของอาจารย์ใช้หนังสือ Guided Composition Exercises หรือ Basic Writing Review ในขณะที่หนึ่งในห้าใช้ Composition Through Pictures นอกนั้นมีอาจารย์ที่เลือกใช้น้ำสือเล่มใดเล่มหนึ่งต่อไปนี้เป็นหนังสืออ้างอิงเกี่ยวกับการสอนเขียนภาษาอังกฤษเล่มละ 1 คนซึ่งได้แก่ หนังสือ Mastering Modern English; Writing Workbook; Udorn Materials, Further Comprehension and Composition for Overseas Students; และ First Book in Précis and Composition

ตารางที่ 8 วารสาร และ หรือจุดสาร ที่อ่านเพื่อเพิ่มพูนความรู้เกี่ยวกับการสอน
ภาษาอังกฤษเป็นภาษาต่างประเทศ*

รายชื่อวารสาร และ หรือจุดสาร	จำนวน
The Information Center Service of the United States Information Agency, Washington, D.C., <u>English</u> <u>Teaching Forum</u>	8
The British Council, <u>English language Teaching</u> Ann Arbor, Michigan, <u>Language Learning</u>	-
George Town University, Washington, D.C., <u>TESOL</u> <u>Quarterly</u>	1
อื่น ๆ	-
รวม	11

ตารางข้างต้นแสดงว่า ในการเพิ่มพูนความรู้เกี่ยวกับการสอนภาษาอังกฤษ
เป็นภาษาต่างประเทศนั้น สืบในหาของอาจารย์ อ่านวารสาร ชื่อ English Teaching
Forum ส่วนอีกหนึ่งในหาอ่าน Language Learning และมีอาจารย์เพียงคนเดียว
ที่อ่าน TESOL quarterly

II. รายละเอียดเกี่ยวกับนักเรียน

ตารางที่ 9 เกณฑ์การคัดเลือกนักศึกษาเอกภาษาอังกฤษ และความคิดเห็น
ของอาจารย์ที่สอน

เกณฑ์ในการคัดเลือก นักศึกษา ความคิดเห็น ของอาจารย์สอน	เกณฑ์ในการคัดเลือก	ตามความสมัครใจ
	นักศึกษา	นักศึกษา
	จำนวน	จำนวน
เหมาะสมแล้ว	-	2
ไม่เหมาะสม	1	5
ไม่ตอบ	1	1
รวม	2	8

จากตารางจะเห็นว่า สี่ในห้าของอาจารย์ตอบว่า เกณฑ์ในการคัดเลือกนักศึกษา
ในวิทยาลัยครูของตน คือรับนักศึกษาที่สมัครใจจะเลือกภาษาอังกฤษเป็นวิชาเอก โดย
อาจารย์ครึ่งหนึ่งของทั้งหมดเห็นว่าไม่เหมาะสม ส่วนอีกหนึ่งในห้าเห็นว่า เกณฑ์เหมาะสม
แล้ว และมีอาจารย์คนเดียวเท่านั้นที่ไม่ตอบคำถามนี้ สำหรับอาจารย์ที่ตอบว่าเกณฑ์การ
คัดเลือกนักศึกษาในวิทยาลัยครูของตน คือการทดสอบพื้นฐานความรู้ทางภาษาอังกฤษ มีจำนวน
หนึ่งในห้า ซึ่งมีอาจารย์เพียงคนเดียวที่เห็นว่าเกณฑ์ไม่เหมาะสม ส่วนอาจารย์อีก
คนเดียวไม่ตอบว่ามีความเห็นอย่างไรกับเกณฑ์

ตารางที่ 10 การแบ่งนักศึกษาเป็นกลุ่มย่อยเวลาเรียนวิชาเอก และจำนวน
นักศึกษในวิชาเขียนภาษาอังกฤษ

การแบ่ง กลุ่มย่อย	จำนวนนักศึกษา ในกลุ่ม						จำนวน
	น้อยกว่า 20	20-25	26-30	31-35	36-40	มากกว่า 40	
แบ่งกลุ่มย่อย		2					2
ไม่แบ่งกลุ่มย่อย				3	3	2	8
รวม							10

จากตารางจะเห็นว่า สี่ในห้าของอาจารย์ ตอบว่าไม่มีการแบ่งกลุ่มย่อยในขณะที่
อาจารย์ที่เหลือตอบว่า มีการแบ่งนักศึกษาเป็นกลุ่มย่อย

อาจารย์มีขนาด หนึ่งในห้า ตอบว่าจำนวนนักศึกษาในวิชาเขียนภาษาอังกฤษมี
กลุ่มละ 20 - 25 คน ในขณะที่อาจารย์จำนวนเท่า ๆ ก็ตอบว่า มีกลุ่มละมากกว่า 40 คน
ส่วนอาจารย์ที่เหลือจำนวนพอ ๆ กันตอบว่ามีกลุ่มละ 31 - 35 คน และ 36 - 40 คน

โดยสรุปนักศึกษาที่เรียนวิชาเขียนภาษาอังกฤษส่วนใหญ่จะมีจำนวนกลุ่มละระหว่าง
31 - 40 คน

III วิชาเขียนภาษาอังกฤษในระดับวิทยาลัยครู

3.1 จุดมุ่งหมายของวิชาการเขียนภาษาอังกฤษ

ตารางที่ 11 ข้อเท็จจริงเกี่ยวกับจุดมุ่งหมายของวิชาการเขียนภาษาอังกฤษ

		จำนวน
1. จุดมุ่งหมายของวิชาการเขียนภาษาอังกฤษในระดับวิทยาลัยครูมีลักษณะ		
ชัดเจนและปฏิบัติได้ง่าย		-
ไม่ชัดเจนจำเป็นก่อนมีการอธิบาย		4
มีการวางแผนอย่างถี่ถ้วนและมีเหตุผล		2
มากเกินไปความสามารถของผู้เรียน		4
	รวม	10
2. จุดมุ่งหมายของวิชาการเขียนภาษาอังกฤษเปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้ฝึกเขียน		
เพียงพอแล้ว		6
น้อยกว่าที่ควร		4
	รวม	10
3. การอธิบายถึงลักษณะและขอบเขต (define) วิชาการเขียนภาษาอังกฤษ		
ถี่แล้ว		3
ยังไม่ถี่		7
	รวม	10

ตารางที่ 11 (ต่อ)

	จำนวน
4. ผู้ที่กำหนดลักษณะและขอบเขตของวิชาการเขียนภาษาอังกฤษ คือ	
หน่วยศึกษานิเทศก์ กรมการฝึกหัดครู	4
ผู้สอนวิชานี้	4
หน่วยศึกษานิเทศก์และอาจารย์ผู้สอน	1
อาจารย์ในหมวดภาษาอังกฤษเป็นผู้รวบรวม	1
รวม	10

ตารางที่ 11 แสดงว่า สองในห้าของอาจารย์เห็นว่าจุดมุ่งหมายของวิชาเขียนภาษาอังกฤษในระดับวิทยาลัยครู ไม่ชัดเจน และคงมีการอธิบาย และจำนวนเท่ากันนี้ เห็นว่ามากเกินไปเกินความสามารถของผู้เรียน ส่วนที่เหลืออีกหนึ่งในห้า เห็นว่ามีการวางแผนอย่างดีและมีเหตุผล

สำหรับโอกาสที่ใหม่เรียนได้ฝึกฝนการเขียนนั้น อาจารย์จำนวน สามในห้า เห็นว่า จุดมุ่งหมายของวิชานี้เปิดโอกาสใหม่เรียนได้ฝึกเขียนเพียงพอแล้ว ส่วนอีก สองในห้า เห็นว่าผู้เรียนได้ฝึกฝนการเขียนน้อยกว่าที่ควร

กว่าสามในห้า ของอาจารย์กล่าวว่า ถ้าอธิบายลักษณะและขอบเขตของวิชาเขียนภาษาอังกฤษยังไม่ดี ในขณะที่อาจารย์ที่เหลืออีกเกือบ สองในห้า เห็นว่าดีแล้ว

สำหรับผู้กำหนดลักษณะและขอบเขตของวิชานั้น สองในห้า ของอาจารย์กล่าวว่า คือ ศึกษานิเทศก์กรมการฝึกหัดครู และจำนวนเท่ากันนี้ ระบุว่า คือผู้สอนวิชานี้ที่เหลือคือ ศึกษานิเทศก์ และอาจารย์ผู้สอน หรือ อาจารย์ในหมวดภาษาอังกฤษ รวบรวมอย่างละ 1 คน

3.2 การจัดเวลาเรียนสำหรับวิชาการเขียนภาษาอังกฤษ

ตารางที่ 12 ความคิดเห็นของอาจารย์เมื่อเวลาเรียนที่กำหนดให้ตามหลักสูตร

	จำนวน
เวลาที่ใช้สอนวิชาการเขียนภาษาอังกฤษ (4 ชั่วโมงต่อสัปดาห์) เพียงพอสำหรับให้นักเรียนฝึกเขียนภาษาอังกฤษแบบต่าง ๆ	
ตามหลักสูตร	9
น้อยเกินไป ควรเป็น 5 ชั่วโมงต่อสัปดาห์	1
รวม	10

จากตารางจะเห็นว่า อาจารย์เกือบทุกคนเห็นว่า เวลาที่จะให้ในการสอนเขียนภาษาอังกฤษ คือ สัปดาห์ละ 4 ชั่วโมงนั้น เพียงพอสำหรับให้นักศึกษาฝึกเขียนภาษาอังกฤษแบบต่าง ๆ ตามหลักสูตร มีอาจารย์เพียงคนเดียวเท่านั้นที่เห็นว่า เวลาที่ให้มันน้อยกว่าที่ควร ควรให้สอนเขียนภาษาอังกฤษสัปดาห์ละ 5 ชั่วโมง

ตารางที่ 13 ลักษณะตารางสอนที่มหาวิทยาลัยกำหนด และลักษณะตารางสอนที่
อาจารย์ผู้สอนอยากให้เป็น

	ลักษณะตารางสอน ที่มหาวิทยาลัยกำหนด	ลักษณะตารางสอนที่ อาจารย์ผู้สอนอยากให้เป็น
	จำนวน	จำนวน
1. ครั้งละ 1 ชั่วโมง สัปดาห์ละ 4 วัน	7	8
2. ครั้งละ 2 ชั่วโมง สัปดาห์ละ 2 วัน	2	1
3. วันละ 2 ชั่วโมง แลชั่วโมงไม่- ติดกัน สัปดาห์ละ 2 วัน	-	-
4. อื่น ๆ		
ครั้งละ 1 ชั่วโมง 2 วัน และ วันละ 2 ชั่วโมง 1 วัน	1	-
ครั้งละ 1 ชั่วโมง 2 วัน และ วันละ 2 ชั่วโมง แลชั่วโมงไม่- ติดกัน 1 วัน	1	1

ตารางที่ 13 แสดงถึงลักษณะตารางสอนที่มหาวิทยาลัยกำหนดให้ อาจารย์กว่าสาม-
ในห้า สอนครั้งละ 1 ชั่วโมง สัปดาห์ละ 4 วัน หนึ่งในห้า สอนครั้งละ 2 ชั่วโมง สัปดาห์
ละ 2 วัน ที่เหลือคนหนึ่งสอนครั้งละ 1 ชั่วโมง 2 วัน และวันละ 2 ชั่วโมง 1 วัน อีก
คนหนึ่งสอนครั้งละ 1 ชั่วโมง 2 วัน และวันละ 2 ชั่วโมงแลชั่วโมงไม่ติดกัน 1 วัน

ส่วนลักษณะตารางสอนที่อาจารย์อยากให้เป็น มีดังนี้ อาจารย์สี่ในห้า พอใจจะ
สอนครั้งละ 2 ชั่วโมง สัปดาห์ละ 2 วัน และอาจารย์อีก 1 คนพอใจจะสอนครั้งละ 1
ชั่วโมง 2 วัน และวันละ 2 ชั่วโมงแลชั่วโมงไม่ติดกันอีก 1 วัน

ตารางที่ 14 วิธีใช้เวลาในการสอนเขียนภาษาอังกฤษของอาจารย์

	จำนวนเปอร์เซ็นต์ที่ใช้					รวม	จำนวน ผู้ที่ แก้ไข เปอร์เซ็นต์
	5-10%	11-20%	21-30%	31-40%	41-50%		
	จำนวน	จำนวน	จำนวน	จำนวน	จำนวน		
เตรียมนักศึกษาเพื่อเขียน	1	4	-	1	2	8	2
เตรียมอธิบายกฎเกณฑ์ทาง- ไวยากรณ์	1	3	1	1	-	6	-
ฝึกการใช้คำศัพท์และโครง- สร้างไวยากรณ์	1	3	-	2	-	6	-
ให้นักศึกษาเขียนประโยค/ อนุเจต/เรียงความ	-	2	1	1	4	8	2
แก้ไขข้อผิดพลาด	1	4	-	-	-	5	-
ทรวงานเขียนของนักศึกษา	-	-	-	-	1	1	-

จากตารางจะเห็นว่า อาจารย์ทั้งหมดใช้เวลาในการสอนเขียนภาษาอังกฤษเกี่ยวกับการเตรียมนักศึกษาเพื่อเขียน และให้นักศึกษาเขียนประโยค/อนุเจต/เรียงความ แต่อาจารย์ หนึ่งในห้า ไม่ได้บอกว่าใช้เวลาไปที่เปอร์เซ็นต์เกี่ยวกับ 2 เรื่องนี้ ส่วนอาจารย์ สามในห้า ใช้เวลาไปในการอธิบายกฎเกณฑ์ทางไวยากรณ์ และจำนวนเท่ากันนี้ ใช้ไปในการฝึกการใช้คำศัพท์ และโครงสร้างไวยากรณ์ ในขณะที่ครึ่งหนึ่งของอาจารย์ ใช้เวลาไปแก้ไขข้อผิดพลาด และมีอาจารย์เพียงคนเดียวเท่านั้นที่ใช้เวลาไปในการทรวงานเขียนของนักศึกษา

สำหรับจำนวนเปอร์เซ็นต์ในการใช้เวลาไปในเรื่องต่าง ๆ มีดังนี้

ในการเตรียมนักศึกษาเพื่อเขียน อาจารย์สองในห้า ใช้เวลาไป 11-20% ของเวลาเรียนทั้งหมด ในขณะที่อาจารย์อื่นใช้เวลาไป 5-10 %, 21-30 % และ 31-40 %

อย่างละ 1 คน เท่า ๆ กัน

อาจารย์กว่าหนึ่งในห้าใช้ 11-20 % ของเวลาเรียนทั้งหมดไปในการฝึกใช้
คำศัพท์และโครงสร้างไวยากรณ์ อีกหนึ่งในห้าใช้ 31-40 % และมีเพียงคนเดียวเท่านั้น
ที่ใช้ 5-10 %

สองในห้าของอาจารย์ใช้เวลา 41-50 % ของเวลาเรียนทั้งหมดไปในการให้
นักศึกษาเขียนประโยค/อนุเจต/เรียงความ ส่วนหนึ่งในห้าใช้เพียง 11-20 % และมี
อาจารย์ใช้เวลาระหว่าง 21-30 % และ 31-40 % อย่างละ 1 คน

อาจารย์สองในห้าใช้ 11-20 % ของเวลาเรียนไปในการแก้ข้อผิดพลาด และ
อาจารย์เพียงคนเดียวเท่านั้นใช้เวลา 5-10 % เพื่อการนี้

มีอาจารย์เพียงคนเดียวที่ใช้เวลาเรียน 41-50 % ตรวจงานเขียนของ -
นักศึกษา

ตารางที่ 15 ลำดับของวิชาการเขียนภาษาอังกฤษและความคิดเห็นของอาจารย์
ที่ทำการให้นักศึกษาวิชาเอกภาษาอังกฤษ ศึกษาระดับปริญญาโท
อังกฤษ 13 และ 20 ในเทอมเดียวกัน

	จำนวน
1. ลำดับของวิชาการเขียนภาษาอังกฤษ คือ ภาษาอังกฤษ 13 เรียนก่อนภาษาอังกฤษ 20	
เหมาะสม	10
ไม่เหมาะสม	-
รวม	10
2. การให้นักศึกษาเรียนวิชาภาษาอังกฤษ 13 ในเทอมเดียว กับภาษาอังกฤษ 20	
จะช่วยนักศึกษาในการได้รับความรู้ที่ได้จากวิชา- ภาษาอังกฤษ 13 มาเสริมการเรียนวิชาภาษา- อังกฤษ 20	4
จะก่อให้เกิดปัญหาแก่นักศึกษา	1
ไม่ตอบ	5

จากตารางจะเห็นว่า อาจารย์ทุกคนเห็นว่า ลำดับของการสอนวิชาเขียนภาษา-
อังกฤษ คือ สอนภาษาอังกฤษ 13 ก่อนภาษาอังกฤษ 20 นั้น เหมาะสมแล้ว และมีเพียง
สองในห้าเท่านั้น ที่เห็นว่ากรให้นักศึกษาวิชาเอกภาษาอังกฤษ เรียนวิชาภาษาอังกฤษ 13
ในเทอมเดียวกับภาษาอังกฤษ 20 จะช่วยนักศึกษในการได้รับความรู้ที่ได้จากวิชาภาษา -
อังกฤษ 13 มาเสริมการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ 20 ส่วนอาจารย์อีกคนหนึ่ง เห็นว่าจะก่อ
ให้เกิดปัญหาแก่นักศึกษา และที่เนคือไม่ตอบคำถามนี้

IV แผนการเรียนและบทเรียนประกอบ

ตารางที่ 16 รายละเอียดเกี่ยวกับแผนเรียนที่ใช้ในการเรียนภาษาอังกฤษ 13
และภาษาอังกฤษ 20

	ภาษาอังกฤษ 13		ภาษาอังกฤษ 20	
	จำนวน		จำนวน	
1. รายชื่อแผนเรียน				
Artmann: Udorn Materials	2		1	
Berg : <u>Writing Workbook</u>	1		1	
Carr : <u>Basic Writing Review</u>	1		-	
Praninskas; <u>Rapid Review</u> <u>of English Grammar</u>	1		-	
Heaton : <u>Composition Through</u> <u>Pictures</u>	-		2	
Spencer: <u>Guided Composition</u> <u>Exercises</u>	2		-	
2. ผู้เลือกแผนเรียน				
ศึกษานิเทศกรรมการฝึกหัดครู	-		-	
หัวหน้าหมวดภาษาอังกฤษ	1		-	
ผู้สอนวิชาเมื่อก่อน	3		2	
ผู้สอนในปัจจุบัน	4		1	
3. ลักษณะของแผนเรียนที่ใช้				
มีแบบฝึกหัดเรียงลำดับความยากง่าย	6		5	
แบบฝึกหัดยากเกินไป	1		1	
มีแบบฝึกหัดน้อยเกินไป	2		1	
อื่น ๆ	-		-	

ตารางที่ 16 (ต่อ)

	ภาษาอังกฤษ 13	ภาษาอังกฤษ 20
	จำนวน	จำนวน
4. รายชื่อหนังสือที่อาจารย์กองการให้ใช้- เป็นแบบเรียนแทนเล่มที่ใช้อยู่เดิม		
Artmann: Udon Materials	1	1
Carr : <u>Basic Writing Review</u>	3	-
Taylor: <u>Mastering</u> <u>American English</u>	1	-

จากตารางที่ 16 แสดงว่า อาจารย์จำนวนหนึ่งในห้าใช้หนังสือ Guided Composition Exercises ของ Spencer เป็นแบบเรียนวิชาภาษาอังกฤษ 13 ในขณะที่จำนวนเท่ากันที่ใช้ Udon Materials ของ Artmann และมีอาจารย์ที่ใช้นิพนธ์ Basic Writing Review ของ Carr, Writing Workbook ของ Berg และ Rapid Review of English Grammar ของ Praninskas เล่มละ 1 คน

ส่วนแบบเรียนวิชาภาษาอังกฤษ 20 นั้น อาจารย์หนึ่งในห้า ใช้ Composition Through Picture ของ Heaton และ มีอาจารย์คนหนึ่งใช้ Writing Workbook ของ Berg และอาจารย์อีกคนหนึ่งใช้ Udon Materials ของ Artmann

สำหรับผู้ที่เลือกแบบเรียนภาษาอังกฤษ 13 อาจารย์สองในห้า ตอบว่าเป็นผู้เลือกเอง ส่วนอาจารย์กว่าหนึ่งในห้า ตอบว่าผู้สอนวิชานี้มาก่อน และมีอาจารย์เพียงคนเดียว ตอบว่าหัวหน้าหมวดภาษาอังกฤษเป็นผู้เลือก

อาจารย์หนึ่งในห้าตอบว่า ผู้เลือกแบบเรียนภาษาอังกฤษ 20 คือผู้สอนวิชานี้มาก่อน ในขณะที่อาจารย์อีกคนเดียวเลือกแบบเรียนวิชาตัวเอง

สามในห้าของอาจารย์ เห็นว่าแบบเรียนภาษาอังกฤษ 13 ที่ใช้อยู่มีแบบฝึกหัด
เรียงลำดับความยากง่าย ส่วนหนึ่งในห้าเห็นว่า มีแบบฝึกหัดน้อยเกินไป และมีอาจารย์
เพียงคนเดียวเท่านั้น เห็นว่า มีแบบฝึกหัดยากเกินไป

ในเรื่องลักษณะแบบเรียนภาษาอังกฤษ 20 ที่ใช้อยู่กว่าหนึ่งในห้าของอาจารย์
เห็นว่า มีแบบฝึกหัดเรียงลำดับความยากง่าย ส่วนผู้ที่เห็นว่า มีแบบฝึกหัดยากเกินไปหรือ-
มีแบบฝึกหัดน้อยเกินไป มีอย่างละ 1 คน

อาจารย์กว่าหนึ่งในห้าเสนอให้ใช้หนังสือ Basic Writing Review ของ
Carr เป็นแบบเรียนภาษาอังกฤษ 13 แทนเล่มที่ใช้อยู่เดิม และมีอาจารย์คนหนึ่งให้ใช้
Mastering American English ของ Taylor และอีกคนหนึ่งให้ใช้ Udorn
Materials ของ Artmann

ส่วนหนังสือที่กองการให้ใช้แทนแบบเรียนภาษาอังกฤษ 20 นั้น มีอาจารย์เพียง
คนเดียวที่เสนอให้ใช้ Udorn Materials ของ Artmann

ตารางที่ 17 บทเรียนประกอบที่ใช้ในการสอนเขียนภาษาอังกฤษ

	จำนวน
1. แบบฝึกหัดที่ผู้สอนเขียนเอง	2
2. แบบฝึกหัดจากหนังสือต่าง ๆ	
Alexander, L.G. : <u>First Book in Précis and Composition</u>	1
Alexander, L.G. : <u>Guided Composition in English Language Teaching</u>	3
Artmann : <u>Udorn Materials</u>	1
Berg, Peggy : <u>Writing Workbook</u>	1
Chaplen : <u>Paragraph Writing</u>	1
Heaton : <u>Composition Through Pictures</u>	3
Hill : <u>Further Comprehension and Composition for Overseas Students</u>	1
Hill : <u>Outline Composition Book</u>	1
Palakornkul, Angkab, and Berg, Marlys : <u>English Grammar For Thai Speakers</u>	1
Praninskas : <u>Rapid Review of English Grammar</u>	1
Spencer : <u>Guided Composition Exercises</u>	2
Warriner : <u>English Grammar and Composition</u>	1
นงลักษณ์ บุนนาค : <u>วิชาชุดครูประกาศนียบัตรครูมัธยมของคุรุสภา ภาษาอังกฤษ ตอน 7 แดงความภาษาอังกฤษ</u>	1
เสาวณี อินทรภักดี : <u>วิชาชุดครูประกาศนียบัตรวิชาการศึกษาของคุรุสภา ภาษาอังกฤษตอน 3 แดงความภาษาอังกฤษ</u>	1
รวม	21

ตารางที่ 20 วิธีเขียนความกำบังอก

	เคยใช้วิธีนี้	ไม่เคยใช้วิธีนี้
	จำนวน	จำนวน
1. วิธีเขียนความกำบังอก	4	6
2. ระยะเวลาที่ให้เขียนความกำบังอกเมื่อนักเรียน		
เมื่อนักเรียนสะกดคำไม่ถูก	1	
เมื่อต้องการให้ลอกตัวอย่างพร้อมกันทั้งชั้น	1	
เมื่อต้องการให้ฝึกฟังและสะกดคำ	1	
ในช่วงโมงแรกที่เข้าสอน	1	
3. จำนวนครั้งที่ให้เขียนความกำบังอก		
ทุกครั้งที่พบว่าสะกดคำไม่ถูก	1	
1 ครั้งต่อเทอม	1	
4-5 ครั้งต่อเทอม	1	
ไม่ลอบ	1	

จากตารางจะเห็นว่า มีอาจารย์เพียง สองในห้า เท่านั้นที่ใช้วิธีให้เขียนความกำบังอก ส่วนอาจารย์ที่เหลือคือ สามในห้า ไม่เคยใช้วิธีนี้

สำหรับอาจารย์ที่ใช้วิธีนี้ ให้เมื่อนักเรียนสะกดคำไม่ถูก, เมื่อต้องการให้ลอกตัวอย่าง, เมื่อต้องการให้ฝึกฟังและสะกดคำ และใช้ในช่วงโมงแรกที่สอน อย่างละ 1 คน ส่วนจำนวนครั้งที่ให้เขียนความกำบังอก อาจารย์ให้เขียนความกำบังอกทุกครั้งที่พบว่าสะกดคำไม่ถูก, 1 ครั้ง/เทอม และ 4-5 ครั้ง/เทอม มีอย่างละ 1 คน

จากตารางจะเห็นว่า มีเพียงหนึ่งในห้า ใช้แบบฝึกหัดที่เขียนขึ้นเองเป็นบทเรียน
 ประกอบ นอกนั้นใช้แบบฝึกหัดจากหนังสือต่าง ๆ โดยอาจารย์กว่า หนึ่งในห้าใช้แบบฝึกหัด
 จาก Guided Composition in English Language Teaching และอาจารย์จำนวน
 เท่ากันใช้ Composition through Pictures ส่วนอาจารย์อีกหนึ่งในห้าใช้ Guided
 Composition Exercises นอกนั้นเป็นหนังสือพิมพ์อาจารย์ใช้เล่มละ 1 คน คือ English
 Grammar and Composition, English Grammar for Thai Speakers, Rapid
 Review of English Grammar, Outline Composition Book, Paragraph
 Writing, First Book in Précis and Composition, Further Compre-
 hension and Composition for Overseas Students, Writing Workbook,
 Udorn Materials, วิชาชุดครูประกาศนียบัตรวิชาการศึกษาของครูสภา ภาษาอังกฤษ
 ตอน 3 แดงความ และ วิชาชุดครูประกาศนียบัตรครูมัธยมของครูสภา ภาษาอังกฤษตอน 7
 แดงความภาษาอังกฤษ

ตารางที่ 18 อุปกรณ์การสอนที่ใช้ในการสอนเขียนภาษาอังกฤษ*

ชนิดของอุปกรณ์	ใช้ ทุกครั้ง ที่สอน	ใช้ สัปดาห์ละ 1 ครั้ง	ใช้ สัปดาห์ละ 2 ครั้ง	ใช้ เดือนละ 1 ครั้ง	รวม
หนังสือ	2	2	-	-	4
รูปภาพ	3	3	1	1	8
ภาพชุด	2	2	-	-	4
เครื่องบันทึกเสียง	-	-	-	-	-
ภาพยนตร์	-	-	-	1	1

จากตารางที่ 18 จะเห็นว่าอาจารย์ สี่ในห้า ใช้รูปภาพเป็นอุปกรณ์ โดยใช้
 ทุกครั้งที่สอน และสัปดาห์ละ 1 ครั้ง เป็นจำนวนเท่า ๆ กัน คือ ทั่วหนึ่งในห้า ที่เหลือ
 คนหนึ่งใช้สัปดาห์ละ 2 ครั้ง และอีกคนหนึ่งในเดือนละ 1 ครั้ง ส่วนอาจารย์จำนวน
 สองในห้า เท่า ๆ กันใช้หนังสือ และ ภาพชุดเป็นอุปกรณ์การสอน โดยที่ หนึ่งในห้า
 ใช้ทุกครั้งที่สอน และใช้สัปดาห์ละ 1 ครั้งเท่า ๆ กัน นอกจากนี้อาจารย์เพียงคนเดียว
 ที่ใช้ภาพยนตร์เป็นอุปกรณ์การสอน โดยใช้เดือนละ 1 ครั้ง

V การสอนเขียนภาษาอังกฤษ

5.1 วิธีสอน

ตารางที่ 19 วิธีไหลอกอนุเจต หรือ เรียงความตัวอย่าง*

	เคยใช้วิธีนี้	ไม่เคยใช้วิธีนี้
	จำนวน	จำนวน
1. วิธีไหลอกอนุเจตหรือเรียงความตัวอย่าง	9	1
2. ระยะเวลาที่ไหลอก		
ก่อนคนเผลอ	5	-
กอนกลางเผลอ	1	-
กอนจะเริ่มสอนเขียนชนิดหรือระดับใหม่	6	-
เมื่อต้องการให้นักศึกษาคิดพิจารณาการเรียง-		
ลำดับใจความในอนุเจต หรือ เรียงความ	-	-
รวม	12	1
3. จำนวนครั้งที่ให้นักศึกษาออกอนุเจต หรือ		
เรียงความ		
ทุกชั่วโมง	3	-
3 ครั้งต่อเผลอ	1	-
4 ครั้งต่อเผลอ	1	-
6 ครั้งต่อเผลอ	6	-
รวม	11	-

อาจารย์เกือบทั้งหมดใช้วิธีให้ลอกอนุเจตหรือเรียงความตัวอย่าง มีอาจารย์เพียงคนเดียวเท่านั้นที่ไม่เคยใช้วิธีนี้

สามในห้า ของอาจารย์ทั้งหมด ให้ลอกอนุเจตหรือเรียงความตัวอย่างก่อนจะเริ่มสอนเขียนชนิด หรือ ระบายใหม่ ในขณะที่อาจารย์กว่า สองในห้า ให้ลอกตอนคนเฒ่า และมีอาจารย์เพียงคนเดียวเท่านั้นที่ให้ลอกตอนกลางเฒ่า

สามในห้า ของอาจารย์ทั้งหมดให้ลอกอนุเจตหรือเรียงความตัวอย่าง 6 ครั้ง/เฒ่า ในขณะที่อาจารย์กว่า หนึ่งในห้า ให้ลอกทุกชั่วโมง มีอาจารย์ที่ให้ลอก 3 ครั้ง/เฒ่า และ 4 ครั้งต่อเฒ่าอย่างละ 1 คน

ตารางที่ 20 วิธีให้เขียนคำบอก

	เคยใช้วิธีนี้	ไม่เคยใช้วิธีนี้
	จำนวน	จำนวน
1. วิธีให้เขียนคำบอก	4	6
2. ระยะเวลาที่ให้เขียนคำบอกเมื่อนักเรียน		
เมื่อนักเรียนสะกดคำไม่ถูก	1	
เมื่อต้องการให้ลอกตัวอย่าง	1	
เมื่อต้องการให้ฝึกฟังและสะกดคำ	1	
ในชั่วโมงแรกที่เข้าสอน	1	
3. จำนวนครั้งที่ให้เขียนคำบอก		
ทุกครั้งที่พบว่าสะกดคำไม่ถูก	1	
1 ครั้งต่อเทอม	1	
4-5 ครั้งต่อเทอม	1	
ไม่ตอบ	1	

จากตารางจะเห็นว่า มีอาจารย์เพียง สองในห้า เท่านั้นที่ใช้วิธีให้เขียนคำบอก ส่วนอาจารย์ที่เหลือคือ สามในห้า ไม่เคยใช้วิธีนี้

สำหรับอาจารย์ที่ใช้วิธีนี้ ใช้เมื่อนักเรียนสะกดคำไม่ถูก, เมื่อต้องการให้ลอกตัวอย่าง, เมื่อต้องการให้ฝึกฟังและสะกดคำ และใช้ในชั่วโมงแรกที่สอน อย่างละ 1 คน ส่วนจำนวนครั้งที่ให้เขียนตามคำบอก อาจารย์ให้เขียนตามคำบอกทุกครั้งที่พบว่าสะกดคำไม่ถูก, 1 ครั้ง/เทอม และ 4-5 ครั้ง/เทอม มีอย่างละ 1 คน

ตารางที่ 21 วิธีให้เค็มคำในช่องว่างเพื่อทำให้เป็นประโยค अनुเจทหรือ-
เรียงความที่สมบูรณ์

	เคยใช้วิธีนี้	ไม่เคยใช้วิธีนี้
	จำนวน	จำนวน
1. ให้เค็มคำในช่องว่างให้เป็นประโยค/ อนุเจท/เรียงความที่สมบูรณ์	9	1
2. ระยะเวลาที่ใช้วิธีนี้		
เมื่อต้องการฝึกการใช้คำศัพท์และโครงสร้างไวยากรณ์	4	
ตอนต้นเทอม	1	
ทุกขทเรียน	1	
ไม่คอย	3	
3. จำนวนครั้งที่ใช้วิธีนี้		
ทุกชั่วโมง	3	
สัปดาห์ละ 1 ครั้ง	2	
2-3 ครั้งต่อเทอม	1	
6-7 ครั้งต่อเทอม	1	
ไม่คอย	2	

จากตารางจะเห็นว่า อาจารย์เกือบทั้งหมดใช้วิธีให้นักเรียนเติมคำในช่องว่าง
ให้เป็นประโยค/อนุเจต/เรียงความที่สมบูรณ์ มีอาจารย์เพียงคนเดียวเท่านั้นที่ไม่เคยใช้
วิธีนี้

อาจารย์สองในห้าใช้วิธีนี้เมื่อต้องการฝึกใช้คำศัพท์ และโครงสร้างไวยากรณ์
มีอาจารย์เพียง 1 คนใช้ตอนทบทวน และอาจารย์อีก 1 คนใช้วิธีนี้ทุกบทเรียน ส่วน
อาจารย์กว่า สองในห้า ไม่ตอบคำถามนี้

กว่าหนึ่งในห้าของอาจารย์ทั้งหมด ใช้วิธีนี้ทุกชั่วโมง ส่วนอีกหนึ่งในห้า ใช้สัปดาห์ละ
1 ครั้ง มีอาจารย์ที่ใช้ 2-3 ครั้ง/เทอม และ 6-7 ครั้ง/เทอมอย่างละ 1 คน ส่วน
อาจารย์อีก หนึ่งในห้า นั้นไม่ตอบคำถามนี้

ตารางที่ 22 การให้นักศึกษาเขียนอนุเลข หรือเรียงความในห้องเรียนโดย-
กำหนดหัวข้อเรื่องให้

	เคยใช้วิธีนี้	ไม่เคยใช้วิธีนี้
	จำนวน	จำนวน
1. การให้นักศึกษาเขียนอนุเลขหรือเรียงความใน- ห้องเรียนโดยกำหนดหัวข้อเรื่องให้	9	1
2. ระยะเวลาที่ใช้วิธีนี้		
เมื่อต้องการจะทดสอบความสามารถใน- การเขียนของนักศึกษา	1	
หลังจากอธิบายกฎไวยากรณ์แล้ว	2	
เมื่อนักศึกษาสามารถเขียนเรียงความแบบ- ควบคุมได้ก็แล้ว	1	
เมื่อจบบทเรียนทุกบทเรียน	1	
3. จำนวนครั้งที่ใช้วิธีนี้		
2-3 ครั้ง ต่อเทอม	1	
5 ครั้ง ต่อเทอม	1	
สัปดาห์ละ 1 ครั้ง	2	
สัปดาห์ละ 3 ครั้ง	1	
เดือนละ 1 ครั้ง	1	

ตารางที่ 22 แสดงว่า อาจารย์เกือบทั้งหมดให้นักศึกษาเขียนอนุเจตหรือ -
เรียงความในห้องเรียนโดยกำหนดหัวข้อเรื่องให้ อาจารย์ที่เหลือเพียงคนเดียวเท่านั้นที่
ไม่เคยใช้วิธีนี้

อาจารย์จำนวนหนึ่งในห้า ใช้วิธีนี้หลังจากอธิบายกฎไวยากรณแล้ว และมีอาจารย์
ที่วิธีนี้เมื่อต้องการจะทดสอบความสามารถในการเขียนของนักศึกษา, เมื่อฝึกปากเปล่า
และฝึกการใช้โครงสร้างไวยากรณแล้ว. เมื่อนักศึกษาสามารถเขียนเรียงความแบบ -
ควบคุมได้ดีแล้ว, และเมื่อจบบทเรียนทุกบทเรียน อย่างละ 1 คนเท่า ๆ กัน

ตารางที่ 23 การให้เขียนอนุเลข หรือเรียงความนอกห้องเรียน โดยกำหนดหัวข้อเรื่องให้

	เคยใช้วิธีนี้	ไม่เคยใช้วิธีนี้
	จำนวน	จำนวน
1. การให้เขียนอนุเลข หรือเรียงความนอกห้องเรียนโดยกำหนดหัวข้อเรื่องให้	9	1
2. ระยะเวลาที่ใช้วิธีนี้		
เมื่อฝึกเขียนแล้วในห้อง	1	
เมื่อต้องการให้ฝึกเขียนมากขึ้น	1	
เมื่อทำในช่วงโมงไม่เสร็จ	4	
ตอนกลางบทเรียน	1	
3. จำนวนครั้ง		
สัปดาห์ละ 1 ครั้ง	1	
2 สัปดาห์ 1 ครั้ง	1	

จากตารางข้างบนจะเห็นว่า อาจารย์เกือบทั้งหมดคือนักศึกษาเขียนอนุเลขหรือเรียงความนอกห้องเรียนโดยกำหนดหัวข้อเรื่องให้ มีอาจารย์เพียงคนเดียวที่ไม่เคยใช้วิธีนี้เลย

อาจารย์สองในห้าใช้วิธีนี้เมื่อนักศึกษาเขียนในช่วงโมงไม่เสร็จ มีอาจารย์ที่ใช้เมื่อฝึกเขียนแล้วในห้อง, เมื่อต้องการให้ฝึกเขียนมากขึ้น และตอนกลางบทเรียนอย่างละ 1 คน

มีอาจารย์ 1 คนใช้วิธีนี้สัปดาห์ละ 1 ครั้ง และอาจารย์จำนวนเท่ากันนี้ใช้ 2 สัปดาห์ต่อ 1 ครั้ง

ตารางที่ 24 การให้นักศึกษาฟังอนุเฉทหรือเรียงความ แล้วเขียนสิ่งที่ได้ยินมาส่ง

	เคยใช้วิธีนี้	ไม่เคยใช้วิธีนี้
	จำนวน	จำนวน
1. การให้นักศึกษาฟังอนุเฉท หรือ เรียงความ แล้วเขียนสิ่งที่ได้ยินมาส่ง	4	6
2. ระยะเวลาที่ใช้วิธีนี้		
ในชั่วโมงแรกที่เข้าสอน	1	
หลังจากอาจารย์แก้ไขข้อผิดพลาดแล้ว	1	
3. จำนวนครั้งที่ใช้วิธีนี้		
1 ครั้ง/เทอม	1	
5 ครั้ง/เทอม	1	
4. การช่วยนักศึกษาก่อนให้เขียน		
ให้คำศัพท์ที่สำคัญในเรื่อง	1	
ให้โครงเรื่อง	-	
ไม่มีการช่วยเลย	1	

ตารางข้างบนแสดงว่า มีอาจารย์เพียงสองในห้าที่ให้นักศึกษาฟังอนุเฉท หรือ เรียงความ แล้วเขียนสิ่งที่ได้ยินมาส่ง ส่วนอาจารย์ที่เหลือคือสามในห้า ไม่เคยใช้วิธีนี้ อาจารย์เพียง 1 คนที่ใช้วิธีนี้ในชั่วโมงแรกที่เข้าสอน และอาจารย์จำนวน - เท่ากันนี้ใช้หลังจากอาจารย์แก้ไขข้อผิดพลาดแล้ว มีอาจารย์เพียงคนเดียวที่ใช้วิธีนี้ 1 ครั้งต่อเทอม และอีกคนหนึ่งใช้ 5 ครั้ง - ต่อเทอม

สำหรับการช่วยนักศึกษาก่อนให้เขียน มีอาจารย์เพียงคนเดียวช่วยโดยให้คำ-ศัพท์ที่สำคัญในเรื่อง แต่อาจารย์อีก 1 คนไม่ได้ช่วยเลย

ตารางที่ 25 ให้นักศึกษาเขียนอนุเจต หรือเรียงความต่อจากที่ชนวนเรื่องไว้ให้

	เคยใช้วิธีนี้	ไม่เคยใช้วิธีนี้
	จำนวน	จำนวน
1. ให้นักศึกษาเขียนอนุเจตหรือเรียงความต่อจากที่ชนวนเรื่องไว้ให้	7	3
2. การช่วยเหลือก่อนให้เขียน*		
ให้คำศัพท์และโครงสร้างที่จำเป็น	6	
ให้รูปภาพ หรือ ภาพชุด	3	
ให้รูปภาพ หรือ ภาพชุด และคำ หรือวลีที่จำเป็น	2	

ตารางที่ 25 แสดงว่ามีอาจารย์กว่าสามในห้า ให้นักศึกษาเขียนอนุเจตหรือเรียงความต่อจากที่ชนวนเรื่องไว้ให้ นอกนั้นไม่เคยใช้วิธีนี้

อาจารย์สามในห้า ช่วยเหลือนักศึกษาก่อนให้เขียน โดยให้คำศัพท์และโครงสร้างที่จำเป็น ส่วนอาจารย์อีกกว่าหนึ่งในห้า ให้รูปภาพหรือภาพชุด ในขณะที่อีกหนึ่งในห้าให้รูปภาพ หรือ ภาพชุด และ คำหรือวลีที่จำเป็น

ตารางที่ 26 การใช้บทสนทนาเพื่อเป็นแนวทางในการเขียนเรื่อง และการให้นำคำหรือโครงสร้างมาแทนที่ในประโยคอนุเจตหรือเรียงความที่เป็นตัวอย่าง

	เคยใช้วิธีนี้	ไม่เคยใช้วิธีนี้
	จำนวน	จำนวน
1. การใช้บทสนทนาเป็นแนวทางในการเขียนเรื่อง	-	10
2. การให้นำคำหรือโครงสร้างมาแทนที่ในประโยคอนุเจต หรือเรียงความที่เป็นตัวอย่าง	8	2
2.1 ระยะเวลาที่ใช้วิธีนี้		
เมื่อขบบทเรียนใหม่	1	
ตอนคนเฒ่า	3	
ตอนกลางบทเรียน	1	
2.2 จำนวนครั้งที่ใช้วิธีนี้		
5 ครั้งตอนเฒ่า	1	
ทุกชั่วโมงตอนคนเฒ่า	1	
สัปดาห์ละ 1 ครั้ง	2	

ตารางที่ 26 แสดงว่า

1. ไม่มีอาจารย์คนใดใช้วิธีใช้บทสนทนาเป็นแนวทางในการเขียนเรื่อง
2. มีอาจารย์สี่คนใช้วิธีให้นำคำ หรือโครงสร้างมาแทนที่ในประโยคหรือเรียงความที่เป็นตัวอย่าง ส่วนอีกหนึ่งในห้า ไม่เคยใช้วิธีนี้
3. หนึ่งในห้าของอาจารย์ทั้งหมดใช้วิธีนี้สัปดาห์ละ 1 ครั้ง มีอาจารย์คนหนึ่งใช้ 5 ครั้ง/เฒ่า และอาจารย์อีกคนหนึ่งใช้ทุกชั่วโมงตอนคนเฒ่า

5.2 การเตรียมตัวนักศึกษา ก่อนให้เขียน

ตารางที่ 27 วิธีเตรียมตัวนักศึกษา ก่อนให้เขียน*

	จำนวน
1. วิธีเตรียมตัวนักศึกษา ก่อนให้เขียน ประโยคหรือเรียงความ โดยทั่วไป	
1.1 ให้ชื่อเรื่องที่จะเขียน	1
1.2 ถามคำถามปากเปล่า	4
1.3 ใช้รูปภาพหรือภาพชุด กับคำถามปากเปล่า เกี่ยวกับรูป	5
1.4 ให้ประโยค อนุเจต หรือเรียงความตัวอย่าง แล้วให้หน้าคำที่ กำหนดให้มาแทนที่	5
1.5 อ่านอนุเจต/เรียงความ ให้ฟัง แล้วถามคำถามปากเปล่า เกี่ยวกับเรื่องนั้น ๆ	3
1.6 อื่น ๆ	
2. วิธีเตรียมนักศึกษา ให้ใช้โครงสร้างไวยากรณ์ได้ถูกต้อง	
2.1 ให้คำศัพท์ และโครงสร้างไวยากรณ์ที่จำเป็นในการเขียน เรื่องนั้น ๆ	5
2.2 ฝึกการใช้โครงสร้างไวยากรณ์ทั้งปากเปล่าและเขียน	7
2.3 ฝึกการใช้ โครงสร้างไวยากรณ์ทั้งปากเปล่าและเขียน แล้วมีแบบฝึกหัดไวยากรณ์เพิ่มเติม	3
3. วิธีเตรียมนักศึกษา ในการจัดลำดับความคิด	
3.1 ถามคำถามโดยเรียงลำดับเหตุการณ์	3
3.2 ให้ศึกษาการเรียงลำดับความคิดจากอนุเจตหรือเรียงความ ตัวอย่าง	6
3.3 ให้ดูภาพชุด	7

ตารางที่ 27 แสดงให้เห็นว่าครึ่งหนึ่งของจำนวนอาจารย์ทั้งหมด เตรียมนักศึกษา เพื่อเขียนประโยค อนุเจตหรือเรียงความโดยใช้รูปภาพหรือภาพชุด กับคำถามปากเปล่า เกี่ยวกับรูป และจำนวนเท่ากันนี้ เตรียมโดยให้ประโยค อนุเจตหรือเรียงความตัวอย่าง แลวนำคำที่กำหนดให้มาแทนที่ ส่วนอาจารย์จำนวนสองในห้า เตรียมโดยถามคำถามปาก-เปล่า อีกรกว่าหนึ่งในห้า เตรียมโดยอ่านอนุเจต/เรียงความให้ฟัง แล้วถามคำถามปาก-เปล่า เกี่ยวกับเรื่องนั้น และมีอาจารย์เพียงคนเดียวเท่านั้นที่เตรียมโดยให้ข้อเรื่องที่เขียน

ส่วนวิธีเตรียมนักศึกษาให้ใช้โครงสร้างไวยากรณ์ใดถูกต้องนั้น อาจารย์กว่าสาม-ในห้า เตรียมโดยฝึกการใช้โครงสร้างไวยากรณ์ทั้งปากเปล่าและเขียน ส่วนครึ่งหนึ่งของ อาจารย์ให้คำศัพท์และโครงสร้างไวยากรณ์ที่จำเป็นในการเขียนเรื่องนั้น ๆ และเพียง-กว่าหนึ่งในห้า เตรียมโดยฝึกการใช้โครงสร้างไวยากรณ์ทั้งปากเปล่าและเขียน แล้วมี แบบฝึกหัดไวยากรณ์เพิ่มเติม

วิธีเตรียมนักศึกษาในการจัดลำดับความคิดที่อาจารย์กว่า สามในห้าใช้ คือให้ดู ภาพชุด ในขณะที่อาจารย์สามในห้าให้นักศึกษาการ เรียงลำดับความคิดจากอนุเจตหรือ - เรียงความตัวอย่าง และอาจารย์อีกรกว่าหนึ่งในห้าใช้วิธีถามคำถามโดยเรียงลำดับเหตุการณ์

5.3 หัวข้อเรื่องหรือเรื่องราวที่ให้เขียน

ตารางที่ 28 รายละเอียดเกี่ยวกับหัวข้อเรื่องหรือเรื่องราวที่ให้เขียน *

	จำนวน
1. ผู้ที่เลือกหัวข้อเรื่อง/เรื่องราวที่ให้นักศึกษาเขียน	
ผู้สอนวิชานี้	9
นักศึกษา	2
ผู้แต่งหนังสือแบบเรียน	5
2. หัวเรื่อง/เรื่องราวที่ให้เขียน ได้มาจาก	
หนังสือเกี่ยวกับการเขียนเรียงความ	7
การอภิปรายและการตัดสินใจของนักศึกษา	4
แบบเรียนในวิชานี้	3
3. หัวเรื่อง/เรื่องราวที่ให้เขียนมักจะเกี่ยวกับ	
สิ่งใหม่ ๆ ที่น่าสนใจ	5
ชีวิตประจำวันของนักศึกษาหรือจากเหตุการณ์ต่าง ๆ -	
ที่นักศึกษารู้จัก	7
สิ่งที่นักศึกษาเลือกเอง	2
4. เหตุผลในการตอบคำถามในข้อ 3	
จะไม่เป็นการยากสำหรับนักศึกษาในการเลือกคำตอบและ-	
โครงสร้างไวยากที่ถูกต้องมาใช้ในการเขียน	7
นักศึกษามีกำลังใจที่จะเขียนมากขึ้น	4
นักศึกษามีความรู้เกี่ยวกับสิ่งที่เรียนมากขึ้น	2

ตารางที่ 28 แสดงว่าอาจารย์เกือบทั้งหมดตอบว่า เป็นผู้เลือกหัวข้อเรื่อง/
เรื่องราวที่ให้นักศึกษาเขียนเอง ส่วนครึ่งหนึ่งของอาจารย์ตอบว่า คือ ผู้แต่งหนังสือแบบ-
เรียน และอีกครึ่งในคำตอบว่า คือนักศึกษา

อาจารย์กว่าสามในห้า ตอบว่าหัวข้อเรื่อง/เรื่องราวที่ให้เขียนได้มาจากหนังสือ
เกี่ยวกับการสอนเขียนเรียงความ ส่วนอีกสองในห้าตอบว่า ได้จากการอภิปรายและการ
ตัดสินใจของนักเรียน ในขณะที่อีกกว่าหนึ่งในห้าตอบว่า ได้จากแบบเรียนในวิชานี้

กว่าสามในห้าของอาจารย์ ตอบว่าหัวข้อเรื่อง/เรื่องราวที่ให้เขียนมักจะเกี่ยวกับ
ชีวิตประจำวันของนักศึกษา หรือจากเหตุการณ์ต่าง ๆ ที่นักศึกษารู้จักดี ส่วนอีกครึ่งหนึ่ง
ตอบว่าเกี่ยวกับสิ่งใหม่ ๆ ที่น่าสนใจ และอีกครึ่งในห้า ตอบว่าเป็นเรื่องที่นักศึกษาเลือกเอง

สำหรับเหตุผลในการเลือกหัวข้อเรื่อง/เรื่องราว เช่นนั้น อาจารย์กว่าสามในห้า
เห็นว่า จะไม่เป็นการยากสำหรับนักศึกษาในการเลือกคำและโครงสร้างไวยากรณ์ที่ถูกต้อง
มาใช้ในการเขียน ในขณะที่อาจารย์อีกสองในห้า เห็นว่านักศึกษาจะมีกำลังใจที่จะเขียน
มากขึ้น และอาจารย์อีกครึ่งในห้า เห็นว่านักศึกษาจะมีความรู้เกี่ยวกับสิ่งที่เรียนมากขึ้น

5.4 การฝึกเขียน

ตารางที่ 29 สถานการณ์นักศึกษาฝึกเขียน และลักษณะการฝึกเขียน

	จำนวน
1. โดยทั่ว ๆ ไป นักศึกษาจะฝึกเขียนที่ไหน	
ในห้องเรียน	6
นอกห้องเรียน	4
2. การฝึกเขียนมักจะ	
ทำเป็นรายบุคคล	7
ให้ช่วยกันทำเป็นกลุ่ม	2
ทำเป็นรายบุคคลก่อน แล้วทำร่วมกันภายหลัง	-
ช่วยกันก่อน และทำเป็นรายบุคคลภายหลัง	1

ตารางที่ 29 แสดงว่า โดยทั่ว ๆ ไป อาจารย์จำนวนสามในห้า ให้นักศึกษาฝึกเขียนในห้องเรียน และที่เหลือคือสองในห้า ให้นักศึกษานอกห้องเรียน

ในการฝึกเขียน อาจารย์กว่าสามในห้า ให้นักศึกษาเขียนเป็นรายบุคคล ส่วนอีกหนึ่งในห้า ให้ช่วยกันทำเป็นกลุ่ม และมีอาจารย์เพียงคนเดียวเท่านั้นที่ให้นักศึกษาช่วยกันทำก่อน และทำเป็นรายบุคคลภายหลัง

ตารางที่ 30 ลักษณะของการฝึกเขียน *

ลักษณะของการฝึกเขียนที่ใช้	ลำดับความสำคัญ (priority) ที่								รวม
	1	2	3	4	5	6	7	8	
	จำนวน	จำนวน	จำนวน	จำนวน	จำนวน	จำนวน	จำนวน	จำนวน	
1. ตอบคำถามในรูปของอนุเจต	2	1	2	1					6
2. เขียนประโยค/อนุเจต/ เรียงความโดยใช้คำที่ กำหนดให้	1	2	3					1	7
3. เขียนประโยค/อนุเจต/ เรียงความที่เป็นแบบ เสียใหม่โดยวิธีต่าง ๆ	2		1	1	2		1		7
4. เขียนอนุเจต/เรียงความ ตามโครงเรื่องที่กำหนดให้	1				1	2	1		5
5. อธิบายรูปหรือภาพชุดที่ กำหนดให้	4	1		1	1	1			8
6. เชื่อมประโยคต่าง ๆ, เพื่อสร้างประโยคใหม่ หรืออนุเจตใหม่	1			1	2		1		5
7. เติมคำชนิดต่าง ๆ ใน ช่องว่าง แลวลอกอนุเจต หรือเรียงความที่สมบูรณ์ เป็นงานเขียน	2	1	1						4
8. เขียนอนุเจตหรือเรียง- ความใหม่โดยวิธีต่าง ๆ	1	1	1				1	2	6

จากตารางที่ 30 แสดงว่า อาจารย์สี่ในห้า ให้นักเรียนฝึกเขียนโดยอธิบายรูปหรือภาพชุดที่กำหนดให้ รวบรวมจำนวนกว่าสามในห้า ให้เขียนประโยค/อนุเจต/เรียงความ โดยใช้คำที่กำหนดให้ และให้เขียนประโยค/อนุเจต/เรียงความ ที่เป็นแบบเสียใหม่โดยวิธีต่าง ๆ ในจำนวนที่เท่า ๆ กัน ส่วนอาจารย์สามในห้า ให้ตอบคำถามในรูปของอนุเจต และให้เขียนอนุเจตหรือเรียงความใหม่โดยวิธีต่าง ๆ เป็นจำนวนชนิดละเท่ากัน และมีอาจารย์ครึ่งหนึ่งให้เขียนอนุเจต/เรียงความตามโครงเรื่องที่กำหนดให้ ในขณะที่จำนวนเท่ากันนี้ให้เชื่อมประโยคต่าง ๆ เพื่อสร้างประโยคหรืออนุเจตใหม่ นอกจากนี้มีอาจารย์เพียงสองในห้าที่ให้เคิมคำชนิดต่าง ๆ ในช่องว่าง แล้วลอกอนุเจตหรือเรียงความที่สมบูรณ์เป็นงานเขียน

วิธีสอนข้างต้นนี้ อาจารย์ใช้เป็นลำดับความสำคัญแตกต่างกัน ดังนี้

อาจารย์หนึ่งในห้า ให้นักศึกษาฝึกเขียนโดยตอบคำถามในรูปของอนุเจตเป็นลำดับที่ 1 ซึ่งมีจำนวนเท่ากับอาจารย์ที่ใช้เป็นลำดับที่ 3 จำนวนอาจารย์ที่ใช้เป็นลำดับที่ 2 เท่ากับลำดับที่ 3 คือ 1 คนเท่า ๆ กัน

กว่าหนึ่งในห้าของอาจารย์ ให้นักเรียนเขียนโดยเขียนประโยค/อนุเจต/เรียงความโดยใช้คำที่กำหนดให้เป็นลำดับที่ 3 และหนึ่งในห้าที่ใช้เป็นลำดับที่ 2 ส่วนอาจารย์ที่ใช้เป็นลำดับที่ 1 มีจำนวนเท่ากับลำดับที่ 3 คือลำดับละ 1 คน

มีอาจารย์หนึ่งในห้าที่ให้นักเรียนเขียนประโยค/อนุเจต/เรียงความที่เป็นแบบเสียใหม่โดยวิธีต่าง ๆ เป็นลำดับที่ 1 และจำนวนเท่ากันนี้เป็นลำดับที่ 5 ส่วนอาจารย์ที่ใช้เป็นลำดับที่ 3, 4 และ 7 มีลำดับละ 1 คนเท่า ๆ กัน

หนึ่งในห้าของอาจารย์ให้นักเรียนเขียนอนุเจต/เรียงความตามโครงเรื่องที่กำหนดให้ เป็นลำดับที่ 6 ที่เหลือให้เขียนเป็นลำดับที่ 1, 5 และ 7 ลำดับละ 1 คน

อาจารย์สองในห้าให้อธิบายรูปหรือภาพชุดที่กำหนดให้เป็นลำดับที่ 1 นอกนั้นเป็นจำนวน 1 คนเท่า ๆ กัน ใช้เป็นลำดับที่ 2, 4, 5 และ 6

หนึ่งในห้าของอาจารย์ให้นักเรียนเชื่อมประโยคต่าง ๆ เพื่อสร้างประโยคใหม่หรืออนุเจตใหม่ เป็นลำดับที่ 5 ส่วนที่ใช้เป็นลำดับที่ 1, 4 และ 7 มีจำนวนลำดับละ 1 คนเท่ากัน

หนึ่งในห้าให้ฝึกเติมคำชนิดต่าง ๆ ในช่องว่าง แล้วลอกอนุเจตหรือเรียงความ
ที่สมบูรณ์เป็นงานเขียนเป็นลำดับที่ 1 ส่วนที่ไร้เป็นลำดับที่ 2 และ 3 มีลำดับละ 1 คน

หนึ่งในห้า ให้ฝึกเขียนอนุเจตหรือเรียงความตัวอย่างใหม่โดยวิธีต่าง ๆ เป็น
ลำดับที่ 8 นอกนั้นไร้เป็นลำดับที่ 1, 2, 3 และ 7 ลำดับละ 1 คน

5.5 วิธีตรวจงานเขียน

ตารางที่ 31 ผู้ตรวจ สถานที่ และวิธีตรวจงานเขียน*

	จำนวน
1. ผู้ตรวจงานของนักศึกษา	
ผู้สอน	10
นักศึกษาคตรวจงานของตนเอง	1
เพื่อนของนักศึกษา	-
	รวม
2. การตรวจงานของนักศึกษาทำที่ไหน	11
ในห้องเรียน	2
นอกห้องเรียน	10
	รวม
3. ตรวจงานของนักเรียนอย่างไร	12
ตรวจที่ผิดทั้งหมด เพิ่มเสริมข้อความหรือตัดทิ้งตามความจำเป็น	5
ให้สัญลักษณ์พิเศษเพื่อบอกว่าข้อผิดพลาดเกี่ยวกับเรื่องใด	7
ขีดเส้นใต้ที่ผิด ให้นักศึกษาว่าผิดอย่างไร	5
เขียนจำนวนที่ผิดไว้คานกลางหน้ากระดาษ ให้นักศึกษาหาที่ผิดเอง	-
อื่น ๆ	-
	รวม
	17

ตารางที่ 31 แสดงว่า อาจารย์ทั้งหมดเป็นผู้ตรวจงานเขียนนักศึกษา มีอาจารย์เพียง 1 คนเท่านั้นที่ให้นักศึกษาคตรวจงานเขียนของตนเองด้วย

โดยทั่วไป อาจารย์ทั้งหมดตรวจงานเขียนของนักศึกษานอกห้องเรียน แต่มีอาจารย์จำนวนหนึ่งในห้าตรวจในห้องเรียนด้วย

อาจารย์จำนวนกว่าสามในห้า มีวิธีตรวจงานเขียนของนักศึกษาโดยใช้สัญลักษณ์พิเศษเพื่อบอกว่า ข้อผิดพลาดนั้น ๆ เกี่ยวกับเรื่องใด ในขณะที่อาจารย์ครั้งหนึ่งตรวจโดยแก้ไขเพิ่มเติม หรือตัดทิ้งตามความจำเป็น และอาจารย์จำนวนเดียวกันนี้ ใช้วิธีขีดเส้นใต้ข้อผิดพลาด ให้นักศึกษาพิจารณาตัวเองว่า เป็นข้อผิดพลาดเกี่ยวกับเรื่องใด

ตารางที่ 32 ข้อเท็จจริงเกี่ยวกับการสนับสนุนให้นักศึกษาดูงานและแก้ไขงานเขียนก่อนส่ง และการแก้งานเขียนที่ตรวจแล้ว

	จำนวน
1. ท่านเคยสนับสนุนให้นักศึกษาดูงานและแก้ไขงานเขียนของตนเองก่อนจะนำมาส่ง หรือไม่	
ไม่เคย	2
เคย	8
รวม	10
2. นักศึกษาดูงานงานเขียน และแก้ข้อผิดพลาดก่อนส่งงานบ่อยเพียงใด	
ทุกครั้ง	5
นาน ๆ ครั้ง	1
ไม่แน่ใจว่านักศึกษาทำหรือไม่	4
รวม	10
3. ท่านคิดว่าการทำงานในข้อ 1	
มีประโยชน์สำหรับนักศึกษาที่มีทักษะที่จำเป็นในการค้นหาข้อผิดพลาดของตนเอง ทำให้มีนิสัยที่จะตรวจและแก้ข้อผิดพลาดของตนเอง	7
ไม่มีประโยชน์เพราะนักศึกษาเกือบทั้งหมดไม่สามารถหาข้อผิดพลาดของตนเองได้	3
รวม	10
4. เมื่อนักศึกษาได้รับงานเขียนที่ตรวจแล้วคืน	
นักศึกษาคงสงสัยในข้อผิดพลาดใหม่ใหญ่ๆ	2
นักศึกษาคงสงสัยในข้อผิดพลาดใหม่ใหญ่ๆแล้วนำมาส่งอีกครั้ง	3
นักศึกษาคงแก้เฉพาะประโยคหรือส่วนที่ผิด	4
ไม่ต้องแก้เลย	1
รวม	10

จากตารางที่ 32 จะเห็นว่า อาจารย์จำนวนสี่ในห้าสนับสนุนให้นักศึกษาค้นคว้างาน และแก้ไขงานเขียนของตนเองก่อนนำมาส่ง อาจารย์ที่เหลือเพียงหนึ่งในห้าไม่เคยทำเช่นนั้น

อาจารย์ครึ่งหนึ่งตอบว่า นักศึกษาของตนควรทำงานเขียนและแก้ไขก่อนส่งงาน ทุกครั้ง ในขณะที่อาจารย์สองในห้า ไม่แน่ใจว่านักศึกษาทำหรือไม่ และมีอาจารย์คนเดียวเท่านั้น ตอบว่านักศึกษาทำเช่นนั้นนาน ๆ ครั้ง

เกี่ยวกับความคิดเห็นของอาจารย์ต่อการสนับสนุนให้นักศึกษาค้นคว้างานเขียนของตนเองนั้น อาจารย์กว่าสามในห้า เห็นว่ามีประโยชน์สำหรับนักศึกษาที่มีทักษะที่จำเป็นในการค้นหาที่ผิดของตนเอง ทำให้มีนิสัยที่จะตรวจและแก้ไขที่ผิดของตนเองก่อน แต่อาจารย์ที่เหลือจำนวนกว่าหนึ่งในสาม เห็นว่าไม่มีประโยชน์เพราะนักศึกษาเกือบทั้งหมดไม่สามารถหาข้อผิดพลาดของตนเองได้

มีอาจารย์จำนวนสองในห้า ให้นักเรียนแก้ไขเฉพาะประโยคหรือส่วนหนึ่งส่วนใดที่ผิดเท่านั้น ในขณะที่จำนวนกว่าหนึ่งในห้า ให้นักศึกษาลองใหม่ทั้งหมดให้ถูกต้อง แลวนำมาส่งอีกครั้ง และจำนวนเกือบเท่ากันนี้คือสองในสาม ให้นักศึกษาลองใหม่ให้ถูกต้อง ส่วนอาจารย์เพียงคนเดียวเท่านั้น ไม่ตองให้นักศึกษาแก้ไขเลย

ข้อสังเกต สำหรับผู้ที่ตอบคำถามข้อที่ 1 ว่าเคยสนับสนุนให้นักศึกษาค้นคว้างาน และแก้ไขงานเขียนของตนเองก่อนส่ง ควรจะตอบคำถามข้อที่ 3 ว่า เห็นว่าการทำในข้อ 1 มีประโยชน์ แต่ปรากฏว่ามีอาจารย์ที่ตอบว่า เคยสนับสนุนให้นักศึกษาค้นคว้างานและแก้ไขงานเขียนของตนเองก่อนส่ง ตอบว่า การทำนี้ไม่มีประโยชน์ ซึ่งขัดกันกับข้อเท็จจริง

5.6 การทดสอบ

ตารางที่ 33 ความบ่อยและระยะเวลาที่ทำการทดสอบระหว่างเทอม

	จำนวน
1. ทานทดสอบนักศึกษาบ่อยเพียงใด	
สัปดาห์ละ 1 ครั้ง	3
สัปดาห์ละ 2 ครั้ง	1
เดือนละ 1 ครั้ง	3
เดือนละ 2 ครั้ง	2
ไม่เคยเลย	1
	รวม 10
2. ทานทดสอบเมื่อใด*	
หลังจากนักศึกษาได้ฝึกเขียนแต่ละระดับแล้ว	5
ตอนกลางเทอม	6
อื่น ๆ	-
	รวม 11

จากตารางข้างต้น จะเห็นว่า มีอาจารย์กว่าหนึ่งในห้า ทดสอบนักศึกษาสัปดาห์ละ 1 ครั้ง และจำนวนเท่ากันนี้ทดสอบเดือนละ 1 ครั้ง ส่วนอาจารย์จำนวนหนึ่งในห้าทดสอบเดือนละ 2 ครั้ง มีอาจารย์เพียงคนเดียวที่ทดสอบสัปดาห์ละ 2 ครั้ง และอาจารย์อีกคนหนึ่งเท่านั้นที่ไม่เคยทดสอบเลย

อาจารย์จำนวนสามในห้าทดสอบตอนกลางเทอม ในขณะที่อาจารย์ครึ่งหนึ่งทดสอบหลังจากนักศึกษาได้ฝึกเขียนแต่ละระดับแล้ว

ตารางที่ 34 ลักษณะของแบบทดสอบที่ใช้*

	ลำดับความสำคัญ								รวม
	ที่								
	1	2	3	4	5	6	7	8	
	จำนวน	จำนวน	จำนวน	จำนวน	จำนวน	จำนวน	จำนวน	จำนวน	
1. ให้ตอบคำถามในรูปของอนุเจต	2	1		1					4
2. ให้เขียนประโยค/อนุเจต/ เรียงความโดยใส่คำที่กำหนดให้	1	2	1	1		1			6
3. ให้เขียนประโยค/อนุเจต/ เรียงความที่เป็นแบบเสียใหม่ โดยใช้วิธีต่าง ๆ	1	1			1			1	4
4. ให้เขียนอนุเจต/เรียงความตาม โครงเรื่องที่กำหนดให้	2		1		1		2		6
5. ให้อธิบายรูปหรือภาพชุดที่กำหนดให้	3	1	1			1			6
6. ให้เชื่อมประโยคต่าง ๆ เพื่อสร้าง ประโยค/อนุเจตใหม่			1	1	1	1			4
7. ให้เติมคำชนิดต่าง ๆ ในช่องว่าง แล้วให้ลอกอนุเจตหรือเรียงความ ที่สมบูรณ์แล้วนั้นเป็นงานเขียน	2		1				1		4
8. ให้เขียนอนุเจตหรือเรียงความ ใหม่โดยวิธีต่าง ๆ				1	1			2	4

จากตารางจะเห็นได้ว่า สามในห้าของอาจารย์ทั้งหมดใช้แบบทดสอบที่มีลักษณะหนึ่งในสามแบบต่อไปนี้ คือ ให้เขียนประโยค/อนุเจต/เรียงความโดยใช้คำที่กำหนดให้ หรือให้เขียนอนุเจต/เรียงความตามโครงเรื่องที่กำหนดให้ หรือ ให้อธิบายรูปหรือภาพชุดที่กำหนดให้ ส่วนอาจารย์จำนวนสองในห้าใช้แบบทดสอบที่มีลักษณะหนึ่งในห้าแบบ ดังต่อไปนี้ คือ ให้ตอบคำถามในรูปของอนุเจต หรือให้เขียนประโยค/อนุเจต/เรียงความที่เป็นแบบเสียใหม่โดยวิธีต่าง ๆ หรือให้เชื่อมประโยคต่าง ๆ เพื่อสร้างประโยค/อนุเจตใหม่ หรือให้เติมคำชนิดต่าง ๆ ในช่องว่าง แล้วให้ลอกอนุเจตหรือเรียงความที่สมบูรณ์แล้วนั้นเป็นงานเขียน หรือให้เขียนอนุเจตหรือเรียงความใหม่โดยวิธีต่าง ๆ

ในการใช้แบบทดสอบลักษณะต่าง ๆ อาจารย์ใช้เป็นลำดับความสำคัญต่าง ๆ กัน คือ

การให้ตอบคำถามในรูปของอนุเจต อาจารย์หนึ่งในห้าใช้เป็นลำดับที่ 1 อาจารย์ที่เหลือเป็นลำดับที่ 2 มี 1 คน ซึ่งเป็นจำนวนเท่ากับที่ใช้เป็นลำดับที่ 4

หนึ่งในห้าของอาจารย์ใช้แบบทดสอบที่ให้เขียนประโยค/อนุเจต/เรียงความโดยใช้คำที่กำหนดให้ เป็นลำดับที่ 2 นอกนั้นใช้เป็นลำดับที่ 1, 3, 4 และ 6 ลำดับละ 1 คนเท่า ๆ กัน

มีอาจารย์เพียงคนเดียวที่ให้เขียนประโยค/อนุเจต/เรียงความ เป็นลำดับที่ 1 ซึ่งจำนวนที่เท่ากันนี้ใช้เป็นลำดับที่ 2, 5 และ 8

หนึ่งในห้าของอาจารย์ให้เขียนอนุเจต/เรียงความตามโครงเรื่องที่กำหนดให้เป็นลำดับที่ 1 ซึ่งจำนวนที่เท่ากันนี้ใช้เป็นลำดับที่ 7 อาจารย์ที่เหลือใช้เป็นลำดับที่ 3 และ 5 มีอย่างละ 1 คนเท่ากัน

กว่าหนึ่งในห้าของอาจารย์ ให้อธิบายภาพชุดที่กำหนดให้เป็นลำดับที่ 1 ในขณะที่อาจารย์อีกคนหนึ่งใช้เป็นลำดับที่ 2 ซึ่งเป็นจำนวนเท่ากับอาจารย์ที่ใช้เป็นลำดับที่ 3 และ 6

อาจารย์ที่ใช้แบบทดสอบแบบให้เชื่อมโยงประโยคต่าง ๆ เพื่อสร้างประโยค
หรืออนุเจตใหม่เป็นลำดับที่ 3, 4, 5 และ 6 มีจำนวนลำดับละ 1 คนเท่ากับ
หนึ่งในห้าของอาจารย์ให้เติมคำชนิดต่าง ๆ ในช่องว่าง แล้วให้ลอกอนุเจต
หรือเรียงความที่สมบูรณ์แล้วเป็นงานเขียน เป็นลำดับที่ 1 ส่วนอาจารย์ที่ใช้เป็น
ลำดับที่ 3 มีอยู่ 1 คนเท่ากับที่ใช้เป็นลำดับที่ 7

หนึ่งในห้าของอาจารย์ให้เขียนอนุเจตหรือเรียงความใหม่โดยวิธีต่าง ๆ
เป็นลำดับที่ 8 และมีเพียง 1 คน ที่ใช้เป็นลำดับที่ 4 ซึ่งเป็นจำนวนเท่ากับที่ใช้
เป็นลำดับที่ 5

5.6 ความคิดเห็นต่าง ๆ เกี่ยวกับการสอนเขียนภาษาอังกฤษ

ตารางที่ 35 ความคิดเห็นเกี่ยวกับวิธีสอนเขียนภาษาอังกฤษ

	จำนวน
1. วิธีสอนเขียนภาษาอังกฤษที่ท่านคิดว่าได้ผลดีที่สุด คือ	
วิธีสอนเขียนแบบควบคุม (Controlled Writing)	9
วิธีสอนเขียนแบบเสรี (Free Composition)	1
รวม	10
2. วิธีสอนที่ท่านใ้ช้ อาจจะเรียกได้ว่า	
วิธีสอนเขียนแบบควบคุม (Controlled Writing)	10
วิธีสอนเขียนแบบเสรี (Free Composition)	-
รวม	10
3. ท่านคิดว่าวิธีสอนที่ท่านใ้ช้ ได้ผลดีในการปรับปรุง	
ความสามารถในการเขียนของนักศึกษา หรือไม่	
ใช่ได้ผลดี	7
ไม่ได้อผลดี	3
รวม	10

ตารางที่ 35 แสดงให้เห็นว่าอาจารย์เกือบทั้งหมด คิดว่าวิธีสอนที่ดีที่สุด คือ วิธีสอนแบบควบคุม ส่วนอาจารย์อีก 1 คนที่เหลือซึ่งเป็นอาจารย์สอนภาษาอังกฤษ 20 คนคิดว่าวิธีสอนเขียนแบบเสรี (คือให้นักศึกษาเขียนเรียงความจากหัวเรื่องที่กำหนดให้เองมากที่สุด แล้วรวบรวมข้อผิดพลาดต่าง ๆ มาสอน) ดีที่สุด

อาจารย์ทั้งหมดคิดว่า วิธีสอนที่ตนใ้ช้อยู่เรียกว่า วิธีสอนแบบควบคุม และกวางสามในหาของอาจารย์คิดว่าวิธีสอนที่ตนใ้ช้ได้ผลดีในการปรับปรุงความสามารถในการเขียนของผู้เรียน อาจารย์ที่เหลือ คิดว่าไม่ได้ผลดี

ตารางที่ 36 ความคิดเห็นเกี่ยวกับผู้ที่ควรสอนเขียนภาษาอังกฤษ และการ
ปรับปรุงการสอนเขียนภาษาอังกฤษในระดับวิทยาลัยครู

	จำนวน
1. ผู้ที่ควรสอนเขียนภาษาอังกฤษ คือ	
อาจารย์ชาวต่างประเทศ	8
อาจารย์ชาวไทย	6
รวม	14
2. ควรจะปรับปรุงการสอนเขียนภาษาอังกฤษ โดย *	
จัดสัมมนา	4
เปิดการอบรม	5
อื่น ๆ	
- จัดหาเอกสาร (Materials) ที่ดีกว่านี้	1
- ปรับปรุงวิธีสอน	1
- ปรับปรุงวิธีสอน จุดมุ่งหมาย และเอกสาร (Materials)	1
รวม	12

จากตารางจะเห็นว่า สี่ในห้าของอาจารย์มีความเห็นว่าผู้สอนเขียนภาษาอังกฤษระดับนี้ควรจะเป็นชาวต่างประเทศ แต่สามในห้าของอาจารย์ เห็นว่าควรจะเป็นอาจารย์ชาวไทย โดยมีอาจารย์อยู่ สองในห้าที่ตอบว่าผู้สอนเขียนภาษาอังกฤษควรเป็นทั้งชาวไทยและชาวต่างประเทศ

ในการปรับปรุงการสอนเขียนภาษาอังกฤษ ครึ่งหนึ่งของจำนวนอาจารย์ทั้งหมดคิดว่าควรปรับปรุงโดยเปิดการอบรม ส่วนสองในห้าของอาจารย์คิดว่าควรจัดสัมมนา และมีอาจารย์ที่เสนอให้จัดหาเอกสารที่ดีกว่าเดิม ปรับปรุงวิธีสอน และปรับปรุงวิธีสอน จุดมุ่งหมายการสอนและเอกสารอีก อย่างละ 1 คน

ตอนที่ 2 การวิเคราะห์ข้อมูลจากแบบทดสอบ

ในการที่จะศึกษาว่านักศึกษาที่ได้รับการสอนโดยวิธีสอน แบบเรียน บทเรียน ประกอบและหนังสืออ้างอิงต่างกัน จะมีสัมฤทธิ์ผลในการเขียนภาษาอังกฤษต่างกันหรือไม่ เพียงใด ผู้วิจัยจะต้องรวมนักศึกษาที่ได้รับการสอนโดยวิธีสอนแบบเรียน บทเรียนประกอบ และหนังสืออ้างอิงอย่างเดียวกันไว้กลุ่มเดียวกัน แล้วนำค่าเฉลี่ยของสัมฤทธิ์ผลของการเขียนภาษาอังกฤษในแต่ละกลุ่มมาเปรียบเทียบกัน แต่เนื่องจากอาจารย์ในวิทยาลัยครูแต่ละแห่งใช้วิธีสอน แบบเรียน บทเรียนประกอบ และหนังสืออ้างอิงคล้ายคลึงกันในส่วนใหญ่ แต่จะแตกต่างกันในรายละเอียด ดังนั้น ผู้วิจัยจึงต้องศึกษาสัมฤทธิ์ผลของนักศึกษาเปรียบเทียบระหว่างวิทยาลัย

เพื่อให้ให้เห็นชัดเจนนถึงความแตกต่างของการสอนเขียนภาษาอังกฤษในแต่ละวิทยาลัย ผู้วิจัยจึงได้นำหัวข้อเฉพาะที่แตกต่างกัน และหัวข้อที่เป็นส่วนสำคัญที่มีผลต่อสัมฤทธิ์ผลในการเขียนของนักศึกษามาเปรียบเทียบไว้ในตารางข้างล่าง ดังนี้

ตารางที่ 37 เปรียบเทียบลักษณะสำคัญเกี่ยวกับการสอนเขียนภาษาอังกฤษในแต่ละวิทยาลัยครู

	กลุ่มที่ I	กลุ่มที่ II	กลุ่มที่ III	กลุ่มที่ IV
1. เกณฑ์การคัดเลือกนักศึกษาวិชาเอก ภาษาอังกฤษ				
1.1 ผ่านข้อทดสอบของหมวดวิชา	-	-	-	✓
1.2 ตามความสมัครใจของนักศึกษา	✓	✓	✓	-
2. การแบ่งนักศึกษาเป็นกลุ่มย่อยเมื่อเรียน วิชาเอก				
2.1 แบ่งเป็นกลุ่มย่อย	-	-	-	✓
2.2 ไม่แบ่ง	✓	✓	✓	-

ตารางที่ 37 (ต่อ)

	กลุ่มที่ I	กลุ่มที่ II	กลุ่มที่ III	กลุ่มที่ IV
3. วิธีสอนที่ใช้				
3.1 ให้ลอกอนุเจตหรือเรียงความตัวอย่าง	✓	✓	✓	✓
3.2 ให้เขียนตามคำบอก	✓	-	✓	-
3.3 ให้เติมคำในช่องว่างเพื่อทำให้เป็นประโยค/ อนุเจต/เรียงความที่สมบูรณ์	✓	✓	✓	✓
3.4 ให้เขียนอนุเจตหรือเรียงความโดยกำหนด หัวข้อเรื่อง/เรื่องราวให้	✓	✓	✓	✓
3.5 ให้ฟังอนุเจตหรือเรียงความแล้วเขียนสิ่งที่ ได้ยินมาส่ง	✓	-	✓	-
3.6 ให้เขียนอนุเจตหรือเรียงความต่อจากที่ ชั้นต้นเรื่องไว้ให้	✓	✓	✓	-
3.7 ให้นำคำหรือโครงสร้างไวยากรณ์มา แทนที่ในประโยค อนุเจต หรือเรียงความ ตัวอย่าง	✓	✓	✓	✓
4. การเตรียมนักศึกษาก่อนให้เขียน				
4.1 การเตรียมนักศึกษาเพื่อเขียนโดยทั่วไป				
- ให้ชื่อเรื่องที่จะเขียน	✓	-	-	-
- ให้ประโยค อนุเจต หรือเรียงความ ตัวอย่างและให้นำคำที่กำหนดให้มาแทนที่	✓	✓	-	-
- อ่านอนุเจตหรือเรียงความตัวอย่างให้ฟัง แล้วถามคำถามปากเปล่าเกี่ยวกับเรื่องนี้	✓	-	✓	-
- ใช้รูปภาพหรือภาพชุดและถามคำถาม เกี่ยวกับรูปหรือภาพชุดนั้น	-	✓	✓	✓
- ถามคำถามปากเปล่า	-	-	✓	✓

ตารางที่ 37 (ต่อ)

	กลุ่มที่ I	กลุ่มที่ II	กลุ่มที่ III	กลุ่มที่ IV
4.2 การเตรียมเพื่อให้ใช้โครงสร้าง ไวยากรณ์ใดถูกต้อง				
- ให้คำศัพท์และโครงสร้างไวยากรณ์ ที่จำเป็นในการเขียนเรื่องนั้น ๆ	✓	✓	✓	✓
- ฝึกการใช้โครงสร้างไวยากรณ์ทั้งปาก เปล่าและเขียน	✓	✓	✓	✓
- ฝึกการใช้โครงสร้างไวยากรณ์ทั้ง ปากเปล่าและเขียน และมีแบบฝึกหัด ไวยากรณ์เพิ่มเติม	✓	✓	-	✓
4.3 การเตรียมในค่านักจัดลำดับความคิด (Organization)				
- ถามคำถามโดยเรียงลำดับเหตุการณ์	✓	-	✓	✓
- ให้ศึกษาวิธีเรียงลำดับความคิดจาก อนุเฉพหรือเรียงความตัวอย่าง	✓	✓	✓	✓
- ในภาพพูดแล้วให้อธิบายตามลำดับภาพ	-	✓	-	✓
5. แบบเรียน				
5.1 แบบเรียนวิชาภาษาอังกฤษ 13				
Spencer: <u>Guided Composition Exercises</u>	✓	-	-	-
Carr and others: <u>Basic Writing Review</u>	-	✓	-	✓
Berg : <u>Writing Workbook</u>	-	-	✓	-

ตารางที่ 37 (ต่อ)

	กลุ่มที่ I	กลุ่มที่ II	กลุ่มที่ III	กลุ่มที่ IV
5.2 แบบเรียนวิชาภาษาอังกฤษ 20				
Heaton : <u>Composition Through Pictures</u>	✓	✓	-	-
: <u>Writing Workbook</u>	-	-	✓	-
Artmann : <u>Udorn Materials</u>	-	-	-	✓
6. บทเรียนประกอบ				
6.1 แบบฝึกหัดที่อาสาสมัครคนอื่นทำไว้	✓	-	-	-
6.2 แบบฝึกหัดที่อาจารย์ทั้งชาวไทยและอาสาสมัครเขียนเอง	✓	-	-	-
6.3 Carr and others: <u>Basic Writing Review</u>	✓	-	-	-
6.4 Angkab and Berg, Marlys: <u>English Grammar For Thai Speakers</u>	✓	-	-	-
6.5 Praninskas: <u>Rapid Review of English Grammar</u>	✓	✓	-	-
6.6 Alexander: <u>Guided Composition in English Language Teaching</u>	✓	-	✓	-
6.7 Spencer: <u>Guided Composition Exercises</u>	-	✓	-	-
6.8 Artmann: <u>Udorn Materials</u>	-	✓	-	-
6.9 Berg : <u>Writing Workbook</u>	-	✓	-	-

ตารางที่ 37 (ต่อ)

	กลุ่มที่ I	กลุ่มที่ II	กลุ่มที่ III	กลุ่มที่ IV
6.10 Hill: <u>Outline Composition Book</u>	-	✓	-	-
6.11 เสาวณี อินทรภักดี <u>วิชาชุดครูประกาศ-</u> <u>นียบัตรวิชาการศึกษา ภาษา</u> <u>อังกฤษตอน 3 แสงความ</u>	-	-	✓	-
6.12 นงลักษณ์ บุณนาค: <u>ตำราวิชาชุดครูมัธยม</u> <u>ของคุรุสภา วิชาภาษาอังกฤษ</u> <u>ตอน 7 แสงความอังกฤษ</u>	-	-	✓	-
6.13 Hill: <u>Further Comprehension</u> <u>and Composition for</u> <u>Overseas Students</u>	-	-	-	✓
6.14 Alexander: <u>First Book in Precise</u> <u>and Composition</u>	-	-	-	✓
6.15 Chaplen: <u>Paragraph Writing</u>	-	-	-	✓
6.16 แบบฝึกหัดเลือกมาจากวารสาร <u>English Teaching</u> <u>Forum</u>	-	-	-	✓
7. หนังสืออ้างอิงที่อาจารย์ใช้				
7.1 Lado: <u>Language Teaching:</u> <u>A Scientific Approach</u>	✓	✓	✓	-
7.2 Fries: <u>Teaching and Learning</u> <u>English as a Foreign</u> <u>Language</u>	✓	-	✓	-
7.3 Allen: <u>Teaching English as a</u> <u>Second Language</u>	-	-	✓	-

ตารางที่ 37 (ต่อ)

	กลุ่มที่ I	กลุ่มที่ II	กลุ่มที่ III	กลุ่มที่ IV
7.4 Mackey: <u>Language Teaching Analysis</u>	-	-	✓	-
7.5 Stevick: <u>Helping People Learn English</u>	-	-	✓	-
7.6 Stevick: <u>A Workbook in Language Teaching With Special Reference to English as a Foreign Language</u>	-	-	✓	-

จากตารางเปรียบเทียบลักษณะต่าง ๆ เกี่ยวกับการสอนเขียนภาษาอังกฤษใน
แต่ละวิทยาลัยครู จะเห็นได้ว่า

1. เกณฑ์การคัดเลือกนักศึกษาวิชาเอกภาษาอังกฤษของกลุ่มที่ I, II และ III เหมือนกัน แต่ไม่เหมือนกับเกณฑ์ของกลุ่มที่ IV
2. ในกลุ่มที่ I, II และ III ไม่มีการแบ่งนักศึกษาเป็นกลุ่มย่อยเช่นเดียวกัน ในขณะที่ในกลุ่มที่ IV มีการแบ่งนักศึกษาเป็นกลุ่มย่อยเมื่อเรียนวิชาเอก
3. วิธีสอนที่อาจารย์ในกลุ่มที่ I ใช้เหมือนกับวิธีสอนที่อาจารย์ในกลุ่มที่ III ใช้ทุกวิธี ส่วนวิธีสอนที่อาจารย์ในกลุ่มที่ II ใช้มีน้อยกว่ากลุ่มที่ I และ III 2 วิธี คือ ให้เขียนตามคำบอก และให้ฟัง อนุเฉทหรือเรียงความแล้วเขียนสิ่งที่ได้ยินมาส่ง ส่วนวิธีสอนของอาจารย์ในกลุ่มที่ IV เหมือนกับกลุ่มที่ II ยกเว้น 1 วิธีที่อาจารย์ในกลุ่ม IV ไม่ได้ใช้ ได้แก่วิธีให้เขียนอนุเฉทหรือเรียงความต่อจากที่สนั่นเรื่องไว้ให้
4. การเตรียมนักศึกษาก่อนให้เขียน
 - 4.1 การเตรียมนักศึกษาเพื่อเขียนโดยทั่วไป มีอยู่ 1 วิธี คือให้ประโยค

อนุเจตหรือเรียงความตัวอย่าง และให้นำคำที่กำหนดคใหม่แทนที่ ที่อาจารย์ในกลุ่มที่ I ใช้เหมือนกับกลุ่มที่ II และอีก 1 วิธี คืออ่านอนุเจตหรือเรียงความตัวอย่างให้ฟัง แล้วถามคำถามปากเปล่าเกี่ยวกับเรื่องนั้น ที่กลุ่มที่ I ใช้เหมือนกับกลุ่มที่ III นอกจากวิธีเตรียม 1 วิธี คือ ใช้รูปภาพหรือภาพชุดและถามคำถามเกี่ยวกับรูปหรือภาพชุดนั้น มีอาจารย์ในกลุ่มที่ II, III และ IV ใช้เหมือนกัน ส่วนวิธีเตรียมที่อาจารย์ในกลุ่มที่ III และ IV ใช้เหมือนกัน ได้แก่ การถามคำถามปากเปล่า

4.2 วิธีเตรียมเพื่อให้ใช้โครงสร้างไวยากรณ์ได้ถูกต้อง ที่อาจารย์ในกลุ่มที่ I ใช้เหมือนกับกลุ่มที่ II และ IV ทั้งสามวิธี ส่วนวิธีเตรียมที่อาจารย์ในกลุ่มที่ III ใช้มีน้อยกว่า 3 กลุ่มข้างบนอยู่ 1 วิธี คือ ดึงการใช้โครงสร้างไวยากรณ์ทั้งปากเปล่าและเขียน แล้วมีแบบฝึกหัดไวยากรณ์เพิ่มเติม

4.3 อาจารย์ในกลุ่มที่ IV ใช้วิธีเตรียมด้านจิตลำดับความคิดทั้ง 3 วิธี ส่วนวิธีเตรียมที่อาจารย์ในกลุ่มที่ I เหมือนกับกลุ่มที่ III ซึ่งเหมือนที่กลุ่มที่ IV ใช้ 2 วิธี คือถามคำถามโดยเรียงลำดับเหตุการณ์ และให้ศึกษาวิธีเรียงลำดับความคิดจากอนุเจตหรือเรียงความตัวอย่าง ส่วนวิธีเตรียมที่อาจารย์ในกลุ่มที่ II ใช้เหมือนกับกลุ่มที่ IV 2 วิธี คือให้ศึกษาวิธีเรียงลำดับความคิดจากอนุเจตหรือเรียงความตัวอย่าง และให้ภาพชุดแล้วให้อธิบายตามลำดับภาพ

5. แบบเรียน

5.1 หนังสือแบบเรียนวิชาภาษาอังกฤษ 13 ที่อาจารย์ในกลุ่มที่ II ใช้คือ Carr and others: Basic Writing Review เหมือนกับที่อาจารย์ในกลุ่มที่ IV ใช้ กลุ่มอื่นนอกจากนี้ใช้แบบเรียนต่างกันออกไป

5.2 แบบเรียนวิชาภาษาอังกฤษ 20 ที่อาจารย์ในกลุ่มที่ I และ II ใช้เหมือนกัน คือ Heaton: Composition Through Pictures ส่วนกลุ่มอื่นต่างกัน

6. แบบเรียนประกอบที่อาจารย์ในแต่ละกลุ่มใช้ไม่เหมือนกันเลย นอกจากหนังสือ Guided Composition Exercises ของ Alexander ที่อาจารย์ในกลุ่มที่ I ใช้ เหมือนกับอาจารย์ในกลุ่มที่ III และหนังสือ Rapid Review of English Grammar ของ Praninskas ที่อาจารย์ในกลุ่มที่ I ใช้ เหมือนกับกลุ่มที่ II

7. หนังสืออ้างอิงที่อาจารย์ในกลุ่มที่ I ใช้เล่มหนึ่ง คือ Lado: Language Teaching: A Scientific Approach ที่เหมือนกับกลุ่มที่ II และ III และมีหนังสืออ้างอิงอีกเล่มหนึ่ง คือ Fries: Teaching and Learning English as a Foreign Language ที่อาจารย์ในกลุ่มที่ I และ III ใช้เหมือนกัน อาจารย์ในกลุ่มที่ III ใช้หนังสืออ้างอิงมากที่สุด ส่วนอาจารย์ในกลุ่มที่ IV ไม่ได้ใช้หนังสืออ้างอิงเล่มใดเลย

ผลการทดสอบความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษของนักศึกษาในแต่ละกลุ่มปรากฏว่า คะแนนเฉลี่ยในแต่ละกลุ่ม ดังนี้คือ

คะแนนเฉลี่ยในกลุ่มที่ I	=	257.90
คะแนนเฉลี่ยในกลุ่มที่ II	=	257.90
คะแนนเฉลี่ยในกลุ่มที่ III	=	268.73
คะแนนเฉลี่ยในกลุ่มที่ IV	=	299.97

เพื่อจะศึกษาว่าความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษของนักศึกษาในแต่ละกลุ่มแตกต่างกันหรือไม่ ผู้วิจัยจึงได้นำคะแนนเฉลี่ยของแต่ละกลุ่มมาเปรียบเทียบโดยการใช้วิเคราะห์ความแปรปรวน (Analysis of Variance) ซึ่งปรากฏผลดังที่แสดงไว้ในตารางที่ 38 ดังนี้

ตารางที่ 38 สรุปผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนเพื่อเปรียบเทียบ
สัมฤทธิ์ผลในการเรียนภาษาอังกฤษของนักศึกษา 4 กลุ่ม

Source of Variation	d.f.	SS	MS	$F = \frac{MS_a}{MS_w}$
ระหว่างกลุ่ม (Among Groups)	3	35620.891	11873.630	6.237*
ภายในกลุ่ม (Within Groups)	116	220820.233	1903.622	x x x
ทั้งหมด (Total)	119	256441.125		x x x

$$*P < .01 \quad .01 \quad F(3, 116) = 3.94$$

จากตารางจะเห็นได้ว่านักศึกษาในวิทยาลัยครูแต่ละแห่งมีสัมฤทธิ์ผลในการ
เรียนภาษาอังกฤษแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .01

นำคะแนนที่ได้จากการทดสอบความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษมาวิเคราะห์เปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างคะแนนเฉลี่ยของสัมฤทธิ์ผลในการเขียนภาษาอังกฤษของนักศึกษาในวิทยาลัยครู 4 แห่ง ด้วยวิธีของคินคัน¹ (Duncan's New Multiple Range Test) ดังตารางที่ 39

ตารางที่ 39 การทดสอบความแตกต่างระหว่างคะแนนเฉลี่ยทุกคู่ของสัมฤทธิ์ผลในการเขียนภาษาอังกฤษของนักศึกษาในวิทยาลัยครู 4 แห่ง

คะแนนเฉลี่ย (mean)	กลุ่มที่ I=II	กลุ่มที่ III	กลุ่มที่ IV	L
	257.90	268.73	299.97	
กลุ่มที่ I = II = 257.90	-	10.83	42.07 *	$L_2 = 29.48$
กลุ่มที่ III	-	-	31.24 *	$L_3 = 30.729$
กลุ่มที่ IV	-	-		

* $P < .01$

จากตารางที่ 39 จะเห็นว่าโดยเฉลี่ยแล้วนักศึกษาในกลุ่มที่ IV มีสัมฤทธิ์ผลในการเขียนภาษาอังกฤษสูงกว่า นักศึกษากลุ่มที่ I, II และ III ที่ระดับความมีนัยสำคัญ .01 ส่วนสัมฤทธิ์ผลในการเขียนของนักศึกษาในกลุ่ม I, II และ III ไม่แตกต่างกัน

¹ Allen L. Edwards, Experimental Design in Psychological Research (New York : Holt, Rinehart and Winston, Inc., 1960), pp. 136 - 137.

ผลการเปรียบเทียบสัมฤทธิ์ผลของนักศึกษาในวิทยาลัยต่าง ๆ ปรากฏว่า นักศึกษาในกลุ่มที่ IV โดยเฉลี่ยแล้วมีสัมฤทธิ์ผลในการเขียนภาษาอังกฤษสูงกว่านักศึกษา ในอีก 3 กลุ่มที่เหลือ เมื่อพิจารณาข้อมูลเกี่ยวกับการสอนเขียนภาษาอังกฤษของอาจารย์ ในกลุ่มนี้ จะเห็นว่า มีลักษณะต่าง ๆ ที่กลุ่มอื่น ๆ อีก 3 กลุ่มไม่มี แม้มีผลในการทำให้ สัมฤทธิ์ผลของนักศึกษายู่ในระดับสูงกว่ากลุ่มอื่น ดังนี้

1. กลุ่มที่ IV มีการคัดเลือกนักศึกษาวិชาเอกภาษาอังกฤษ โดยให้ทดสอบ ความสามารถภาษาอังกฤษก่อน ซึ่งทำให้มีโอกาสเลือกนักศึกษาที่มีความสามารถทาง ภาษาอังกฤษอยู่ในเกณฑ์ซึ่งทางวิทยาลัยวางไว้ ในขณะที่กลุ่มอื่น ๆ ไม่มีการสอบคัดเลือก แต่รับนักศึกษาสมัครใจจะเลือกภาษาอังกฤษเป็นวิชาเอกทุกคน

2. ในเวลาที่นักศึกษาเรียนวิชาเอก กลุ่มที่ IV มีการแบ่งนักศึกษาทั้งหมด เป็นกลุ่มย่อย ปัจจุบันนี้แบ่งเป็น 2 กลุ่ม โดยมีจำนวนนักศึกษากลุ่มละ 22-23 คน ซึ่ง นับว่าเป็นจำนวนที่พอเหมาะ โดยเฉพาะอย่างยิ่งในวิชาเขียนภาษาอังกฤษ ส่วนกลุ่มอื่น ๆ ไม่มีการแบ่งกลุ่มย่อย และมีจำนวนนักศึกษาประมาณกลุ่มละ 30-40 คน นับได้ว่าเกือบจะ เป็น 2 เท่าของจำนวนนักศึกษาในกลุ่มที่ IV

3. แบบเรียนที่ใช้ ภาษาอังกฤษ 13 คือ Basic Writing Review ของ Sandra E. Carr and others ซึ่งมีการสอนกฎเกณฑ์ไวยากรณ์ที่จำเป็น มีแบบ- ฝึกหัดมากที่สุดจะฝึกสิ่งที่เรียนแล้วนั้น การอธิบายกฎเกณฑ์ที่ชัดเจน และยังมีรูปที่จะให้เห็น สภาพการณ์ (situation) ในการฝึกเขียนได้เป็นอย่างดี นอกจากนี้หนังสือเล่มนี้ ยังเป็นเหมือนการสอนแบบโปรแกรม (Programmed Instruction) กล่าวคือ ผู้เรียนสามารถฝึกฝนไปตามระดับความสามารถของตน ส่วนแบบเรียนภาษาอังกฤษ 20 คือ Udorn Materials ของ Petch Artmann ซึ่งเป็นการสอนเขียนที่เริ่มจาก ความคุมมาก จนถึงควบคุมน้อยที่สุด ในแต่ละบทเรียน โดยใช้เทคนิคการใช้เรียง- ความตัวอย่าง และฝึกเป็นลำดับขั้นจนถึงขั้นควบคุมน้อยที่สุด

4. บทเรียนประกอบที่อาจารย์กลุ่มที่ IV ใช้ ได้แก่ Further Compre- hension and Composition for Overseas Students ของ Hill และ

Fieldman, First Book in Précis and Composition ของ Alexander
Paragraph Writing ของ Chaplen และแบบฝึกหัดที่เลือกมาจากวารสาร
English Teaching Forum นี้ได้ว่าเป็นหนังสือที่เหมาะสมที่จะช่วยส่งเสริมทักษะ
การเขียนภาษาอังกฤษของนักศึกษาให้ดียิ่งขึ้น

